

РІК LVIII, Ч. 6

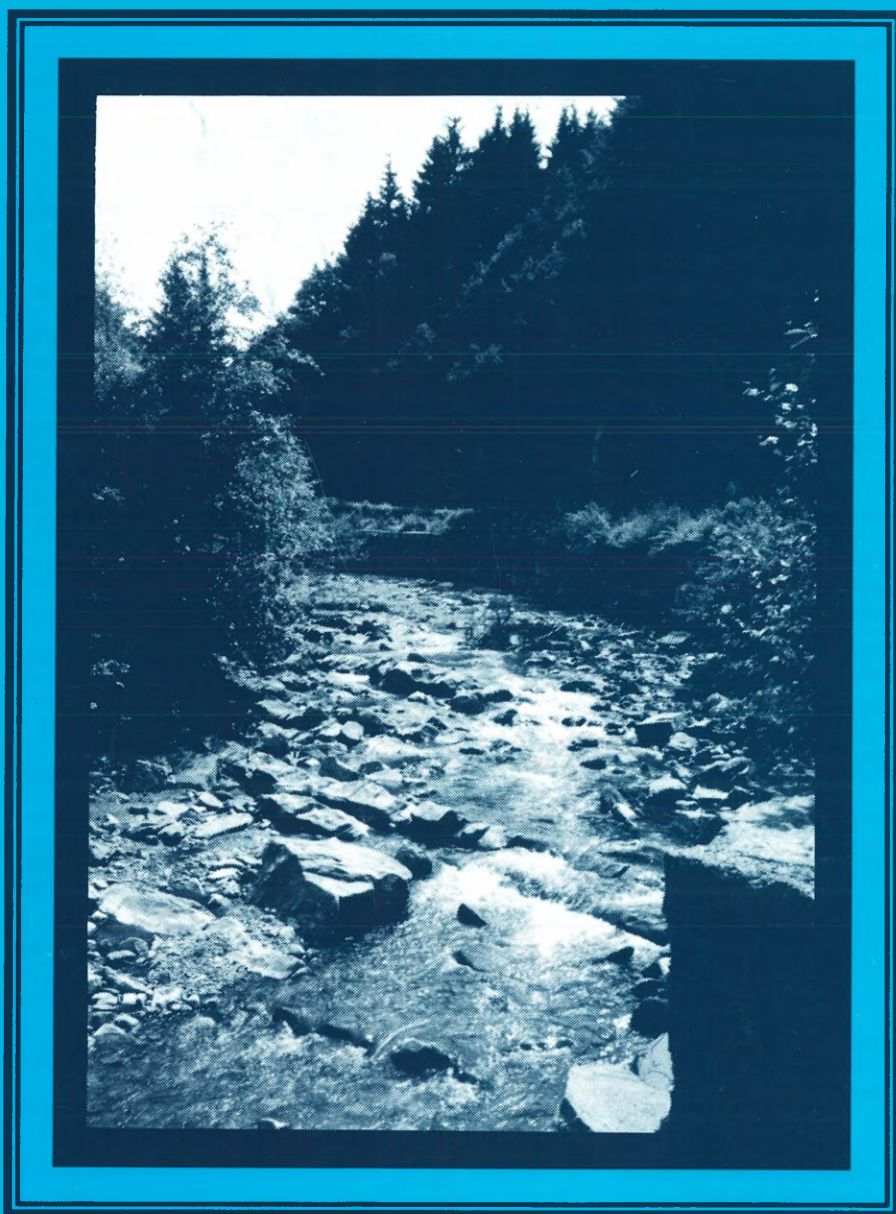
ЧЕРВЕНЬ — 2001 — JUNE

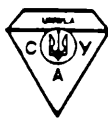
№ 6, VOL. LVIII

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ — PUBLISHED BY UNWLA, INC.

НАШЕ ЖИТТЯ

РІК LVIII

ЧЕРВЕНЬ

Ч. 6

Виходить раз у місяць
видає
СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Неприбуткова організація
Засновник Українського Музею в Нью-Йорку

Головний редактор — Ірена Чабан
Редактор англomовної частини — Тамара Стадниченко

Редакційна колегія:

Ірина Куровицька — (з уряду) — Голова Союзу Українок Америки
Марта Богачевська-Хом'як
Любов Волинець
Іванна Ганкевич
Анна-Галія Горбач
Іванна Рожанковська
Марта Тарнавська
Людмила Тарнашинська

Адреса редакції: 108 Second Avenue
New York, NY 10003

Тел.: (212) 674-5508 Факс: (212) 254-2672

Річна передплата в США
Для членів СУА \$ 25.00
Для інших передплатників \$ 30.00
Поодинокі число \$ 3.00
В країнах поза межами США US \$ 40.00

Адміністратор: М. Орися Яцусь
Тел./Факс: (732) 441-9377

OUR LIFE

VOL. LVIII

JUNE

№ 6

Published by
UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.
Non-profit organization
Founders of The Ukrainian Museum in New York, N.Y.

Editor-in-Chief — Irena Chaban
English Editor — Tamara Stadnychenko

Contributing Editors:

Iryna Kurowyckyj — UNWLA Inc. President
Martha Bohachevsky Chomiak
Lubow Wolynets
Iwanna Hankewych
Anna-Halia Horbach
Iwanna Rozankowskyj
Martha Tarnawsky
Ludmyla Tarnashynska

Editorial Office: 108 Second Avenue
New York, NY 10003

Tel.: (212) 674-5508 Fax: (212) 254-2672

Annual subscription in the USA for UNWLA members \$ 25.00
Annual subscription in the USA for other subscribers \$ 30.00
Annual subscription in countries other
than USA \$ 40.00 US currency
Single copy \$ 3.00

Business administrator: M. O. Jacus
Tel./Fax: (732) 441-9377

ЗМІСТ

Василь Симоненко. Стільки в тебе очей.....	1
Відійшов у вічність св. п. Теодозій Чабан	1
Святослав Караванський. Жінці	2
Людмила Смоляр. Життя без надії	2
Наталія Даниленко. Передбачаю блискуче майбутнє Наталії Колісниченко-Братунь	6
Стефанія Павлишин. 100-річчя Львівського Оперного Театру	7
Our Life	
Iryna Kurowyckyj. From the Desk of the President	9
News from UNWLA Headquarters	10
Nadia Shmigel. Report from Zakarpattia	11
Martha T. Pelensky. Acid Rain	12
Irene Pryjma. Detroit Regional Council Enjoys Toronto Getaway	15
Голова СУА Ірина Куровицька	17
Вісті з Централі	18
Діяльність округ і відділів	19
Загальні збори відділів	26
Відійшли у вічність	28
Добродійство	29
Нашим дітям	34

Ілюстрації Дарії Наумко.

Illustrations by Daria Naumko.

На обкладинці: Україна. Світлив Андрій Ганкевич.

Просимо всіх дописувачів посилати до редакції тільки оригінали дописів, статей. Згідно з журналістичною практикою, не подається копій, що були поміщені чи переслані до інших видань.

Незамовлених матеріялів редакція не повертає, а також не веде листування з приводу невикористаних матеріялів.

Редакція застерігає за собою право скорочувати матеріяли і виправляти мову. Статті, підписані прізвищем чи псевдонімом автора, не завжди відповідають поглядам редакції.

Передруки і переклади матеріялів з "Нашого Життя" дозволені за поданням джерела.

На адресі, поміщеній на журналі, є зазначено, доки заплачена передплата.

Усі редакційні матеріяли просимо пересилати на адресу редакції, з поміткою "редакторів".

Кошти вироблення кліше покривають дописувачі.

Дописи просимо писати виразно, через два інтервали, зокрема чітко імена і прізвища поданих осіб.

Редакція приймає за домовленням, тел.: 1-212-674-5508.

"OUR LIFE" (USPS 414-660) is published monthly (except August) by Ukrainian National Women's League of America, Inc., 108 Second Avenue, New York, N.Y. 10003 ISSN 0740-0225

Periodicals Postage Paid at New York, NY and at additional mailing offices. (USPS 414-660)

Postmaster: send address changes to

"OUR LIFE", 108 Second Ave., New York, NY 10003

© Copyright 2000 Ukrainian National Women's League of America, Inc.

Printed by Computoprint Corp., 35 Harding Ave., Clifton, NJ 07011
Tel.: (973) 772-2166 Fax: (973) 772-1963 e-mail: computopr@aol.com

Стільки в тебе очей,
Стільки рук і мозолів,
Скільки крапель в Дніпрі
І у небі зірок.
Ти не падав од вітру,
З біди не безволів,
Не насунув на душу
Ганьби козирок.

Не шукав я до тебе
Ні стежки ні броду,
Бо від тебе узбіччям
Ніколи не брів –
Я для тебе горів,
Український народе,
Тільки, мабуть,
Не дуже яскраво
Горів.

Тільки, мабуть, не міг,
Як болід, спалахнути,
Щоб осяяти думкою
Твій небозвід,
Щоб устатъ, ніби зірка,
Сіянням окута
Твоїх подвигов гордих
Й незлічених бід.

Скромна праця моя –
То не пишна окраса,
Але в тому, їй Богу,
Не бачу біди –
Щось у мене було
І від діда Тараса,
І від прадіда
Сковороди.

Не шукаю до тебе
Ні стежки, ні броду –
Ти у грудях моїх,
У чолі і в руках.
Упаду я зорею,
Мій вічний народе,
На трагічний і довгий
Чумацький твій шлях.

Василь СИМОНЕНКО

Глибоко сумуємо з приводу несподіваного відходу у вічність

бл. п. ТЕОДОЗІЯ ЧАБАНА
(11 червня 1932 – 17 травня 2001)

Св. п. Теодозій Чабан вихований у патріотичній родині, батьки якого брали активну участь у визвольній боротьбі. П'ятнадцятирічним юнаком, разом з батьком і матір'ю (які отримали термін ув'язнення по 20 років) Теодозій 18 травня 1947 р. заарештований і 4 жовтня засуджений військовим трибуналом прикордонних військ як "малолітка" до шестирічного ув'язнення. Після звільнення 7 травня 1953 р. і повернення додому з Воркутинської в'язниці, незважаючи на підірване здоров'я, продовжив навчання та здобув педагогічну освіту.

Працював викладачем музики у Самбірському культурно-освітньому училищі, був знаний і шанований як мудрий наставник молоді, талановитий хоровий диригент. Незважаючи на переслідування КДБ, обшуки та погрози, підтримував зв'язки з в'язнями сумління, які завжди знаходили прихисток і допомогу в його гостинній оселі. Разом з дружиною і синами, став одним із перших членів Української Гельсінкської Спільки, спільно допомагали у виданні і розповсюдженні "Українського Вісника".

Після проголошення незалежності України всі свої сили з ентузіазмом віддавав справі розвитку культурних та освітніх закладів на посаді завідувача Відділу культури при міській і районній Раді Депутатів Стрия, що на Львівщині. Обраний першим, а згодом почесним головою Стрийської організації Української Республіканської Партії. З його ініціативи й участі громадяни Стрия першими в Україні на Всенародньому Вічі підняли синьожовтий стяг.

Цілеспрямовано і безкомпромісно подвижницьки працював для своєї Землі, для свого народу.

Прибувши до Нью-Йорку у 1996 році погодився обійняти посаду мовного редактора журналу "Наше Життя".

Життєвий досвід та інтелігентність, скромність і доброту пана Теодозія Чабана ми високо цінили і шанували.

Світла пам'ять про Нього залишиться назавжди!

Молимо Всевишнього, щоб наші сердечні співчуття дружині Ірені Чабан та синам Тарасові і Левкові допомогли утамувати біль.

Редколегія журналу "Наше Життя".

Екзекутива Союзу Українок Америки.

Святослав КАРАВАНСЬКИЙ

ЖІНЦІ

О, жінко!

Вічна загадка життя!

Ти – нерозкрита чарівнича книга,
В якій сполучено захопливу інтригу
З глибинню дум та мудрістю буття.

Ти – хміль, що будить нас до дій та ігор
Й пече вогнем наш мозок і чуття,
Але, хто п'є, той славить це пиття,
Хоч терпить мук безжалісну кормигу.

Ти – та, якій простяться всі гріхи,
Промінням зір оздоблена довіку,
Шляхи твої це Богові шляхи!
Скоряючи природи сили дикі
І кров свою ллючи у боротьбі
Ми завжди й скрізь слугуємо тобі!

(з В. Брюсова)

ЖІНОЧІ ПОРТРЕТИ УКРАЇНСЬКОЇ ІСТОРІЇ

Людмила СМОЛЯР

ЖИТТЯ БЕЗ НАДІЇ

ДО ЖИТТЄПИСУ НАДІЇ КИБАЛЬЧИЧ-КОЗЛОВСЬКОЇ

/1878 – 1914/

З ідеєю жіночої рівності та свободи в українській літературі працювала ще одна з Білозерських, донька “Наталки Полтавки”, племінниця Ганни Барвінок – Надія Кибальчич-Козловська (1878-1914). На жаль, ми практично нічого не знаємо про цю талановиту письменницю, а короткі спомини близьких людей не давали надії на можливість відтворення її життя. Але праця в Центральному Державному Історичному Архіві України випадково наштовхнула мене на цінні матеріали – листування цієї жінки.

Надії Кибальчич-Козловській довелося багато пережити на своїм короткім віці, її життя – глибока буденна трагедія, без просвітку, без надії на лагідну розв'язку. А втім, друкуватися почала дуже рано – в 1898 р. Твори її видавалися в “Літературно-Науковому Вістнику”, “Укра-

їнській Хаті”, “Раді”, “Ділі”, “Рідному Краю” та ін. Вона не тільки продовжила літературну традицію своєї визначної тітки Ганни Барвінок, але в значній мірі повторила її жіночу долю – долю служіння вірності та коханню. Вона і вмерла в такому ранньому віці від туги за своїм коханим.

Дитинство – невеселе і самотнє, лише розмови з бабусею скрашували дівчині сумне життя. А згодом змінились на гірше матеріальні обставини родини. Довелося жити з бабусею та матір'ю у селянській хаті, довелося самій чимало працювати. Та вона не була лінива і працею не гордувала. Розвагою була поезія. Зважилася нарешті послати свої писання до друку – не пощастило, ніхто не відповів. Тоді вирішила звернутися до Бориса Грінченка, це був 1898 р. На двох

сторінках листа Б. Грінченко докладно розказав, що їй треба знати та вміти і через рік її поезії з'явилися в “Літературно-Науковому Віснику”.

1902 р. Надія познайомилася з лікарем Миколою Козловським, поляком, що гарно говорив українською мовою і захоплювався українською справою. Дівчина покохала його. Те кохання давало їй і щастя велике й горе тяжке, бо Козловський, ще студентом, заслаб на сухоти. Передовсім зіпсувалися у неї відносини з родиною, коли вона проти волі батька-матері вийшла заміж. Літом 1905 р. молоді дали присягу один одному – жити і вмерти разом і після одруження стали жити на Полтавщині, де Микола Козловський лікарував.

З того часу її життя – це постійна турбота про здоров'я чоловіка. Дбала, щоб він мав гарну їжу, теплий захисний куточок, де міг відпочити після тяжкої праці земського лікаря. Допомогала йому в лікарні та в той же час не покидала праці літературної, бо і саму тягло до неї і Миколі її писання подобались. Гарне життя не довго тяглося. В кінці 1905 р. чи на початку 1906 р. обох Козловських арештували і вони опинилися у в'язниці.

Після звільнення хвороба чоловіка загострилася і вони вирішили їхати для лікування за кордон. У цій справі Надія Козловська вела листування з Володимиром Гнатюком (секретарем НТШ), щоб детально продумати маршрут подорожі, яка б найменше відбилася на здоров'ї чоловіка. “В нас і загалом у Західній Європі, – писав Володимир Гнатюк, – починають лічити тепер грудні недуги інакше як давніше і не висилають хворих на полудне, але висилають до санаторій для грудних недуг, положених у тім самім кліматі, в яким живе хворий. В Галичині є така санаторія в Закопанім (під Татрами, в Карпатах) і в Австрії долішній дві. В Німеччині є дуже багато таких санаторій (коло 70), в Швейцарії також, є найліпша в Давосі. Удержання в таких санаторіях коштує різно, але пересічну ціну можна приймати на 10 франків денно. В санаторії треба пробути найменше 3 місяці”. Гнатюк дуже уважно поставився до прохання Козловських. Він детально описав маршрути, вартість проїзду, проживання, радив до кого можна було б звернутися по допомогу. “Якби Ваш чоловік поїхав до санаторії, – турботливо писав В. Гнатюк, – то всюди при санаторії у поблизьких селах можна мешкати

значно дешевше, як у санаторії і бачитися щодня з чоловіком”. Щоб допомогти Козловським В. Гнатюк пропонує їм їхати через Львів і обіцяє допомогу. “Помешкання у Львові для Вас (думаю 1 кімната), – пише він, – можна знайти, але то ж як Ви приїдете. Тепер зрештою не трудно за нього, бо на літо виїздить багато осіб. Як приїдете до Львова, зайдіть зараз до мене”. Ймовірно, що Надія відвідала Львів, виїжджаючи з чоловіком на лікування. В матеріялах Центрального Державного Історичного Архіву України зафіксоване її членство в Науковому Товаристві ім. Шевченка. Вона сплачувала членські внески, отримувала “Записки” та “Хроніку НТШ”.

Спершу Козловські відправилися до австрійської Рив'єри і жили в Ловроні. Тут Надія бігала по лекціям, а її чоловік мав невелику лікарську практику. Усі ці нужденні заробітки не дуже збільшувала літературна праця з її мізерними гонорарами. “Ще в 1907 році, – згадував професор П. Карманський, – зустрів я Надію Козловську на березі гарної Адрії, де глядала вона полегші для безвихідно хворого чоловіка. Та рідко коли бачив я її на березі моря. Сиділа заєдно на балконі убогої хатини серед екзотичної зелені і працювала над оригінальними фейлетонами для ‘Ради’, або над перекладами, щоби заробити бодай на чай і на хліб і не сміялась ніколи, але й не нарікала ні разу. Скрила свою турботу на дні душі і тільки часами у сердечній пісні висповідала свою власну долю”. Її розрадою були квіти, які надзвичайно любила. І коли хтось із знайомих приносив до її убогої хати китицю фіялок або інші квіти, радості не було меж.

Та лікарі радили Козловським переїхати до італійської Рив'єри, тільки там міг вижити чоловік. Шукаючи дешевшого місця, осіли вони в Оспедалетті, коло Сан-Ремо. І от вона, годуючи його добре, силкувалася сама менше їсти, давала лекції французької мови, заробляла літературою, перекладами. Багато пише та веде активне листування з друзями – В. Доманицьким і П. Карманським, але найбільше з Борисом та Марією Грінченками. Марія Грінченко виявляла багато уваги, щоб пристосувати писання Н. Козловської до українських видань. “Прошу Вас не думати, що мені важкі Ваші доручення, – писала М. Грінченко, – завжди зроблю все, що зможу. Добровольського не бачила. Він хворий

та не причетний до ‘Української хати’. Порядкує там Шапавал, то переказала йому. Зараз оце ходила довідатися, що він сказав, але його ще не бачила. Але через три-чотири дні запевне напишу Вам про долю тих писаннів Ваших. В ‘Раді’ одержано ‘На дно’, але тепер немає редактора і без його ніхто не зважується пускати велику річ. 15-го він приїде, тоді довідаюся, чи друкуватиме.”

Борис Грінченко допомагав Надії в пошуках посади лікаря для чоловіка. “Щодо посади Вашому чоловікові, то як і самі добре розумієте – це тепер річ нелегенька, хоч звісно, не неможлива. На жаль, я зовсім не маю знайомостей у тих сферах (земство, управа), де добуваються посади. Але коли б Ваш чоловік наважився приїхати до Києва, то я міг би познайомити його з одним моїм знайомим. Він саме в тих справах має знайомости чималі (у Київщині і трохи в Подолії, Волині). Неминуче одначе треба було б рекомендацій за попередню службу Вашого чоловіка і мій знайомий хотів би познайомитися з ним як з українцем”.

1909 р. стан здоров’я Б. Грінченка став погіршуватися і подружжя вирішує їхати на лікування до Оспедалетті. “Справа, якою дозволяю собі турбувати Вас, ось яка, – пише Борис Грінченко. – Лікар посилає мене на осінь, зиму і початок весни до Італії, щоб трохи підправити свої легені. І між іншими, рекомендує Оспедалетті. Виїхати з Києва ми маємо десь у сентябрі або зараз після першого октябрю і, трохи затримавшись у дорозі, приїдемо на місце, щоб жити там до весни – півроку. Ото ж треба нам знати – як можна жити в Оспедалетті. Чи це дуже маленьке місто чи багато там живе хворих взагалі і росіян зокрема? Чи є там бібліотека? Яким способом добувати там книжки до читання і чи можна добувати книжки?” Надія підшуквала потрібне помешкання для Грінченків і продумала умови їх перебування. Тут в Оспедалетті разом з Марією вона закрила очі Борису Грінченку, якого нагадувала всіма рисами своєї вдачі і всієї творчості. Це був нелегкий час для обох жінок і вони прагнули підтримати одна одну. Ця єдність і розуміння простежується у подальших взаєминах. Надія Козловська підготувала спомини про Б. Грінченка, написала листа його батькові про останні дні свого вчителя і турбувалася про виготовлення бюсту.

Поховавши чоловіка М. Грінченко повернулась до України і, не зважаючи на особисту трагедію, піклувалася про інших. Можливо, в цій турботі забувалось горе. Продовжувалося далі і листування з Надією. Тут і турбота про видання творів і новини з України, яких так чекали Козловські. “Тут навкруги сум панує, – повідомляла Марія, – реакція страшенна. Люди налякані, сподіваються раз-у-раз лиха якогось. Українців чорносотенна преса цькує так, як ще мабуть не цькувала. Та властиво не варт писати про всяку гидоту, яка тепер тут діється”. “Путящих новин немає, – повідомляє вона в іншому листі. – Цими днями скасовано буде Український Клуб. Далі вже, здається, в Києві нема чого скасовувати, бо зосталося саме Наукове товариство”. Саме Марія повідомляє Надію про смерть її тітки – Ганни Барвінок: “Померла Олександра Михайлівна, не діждалася дня 27 липня. Поховають її швидко біля чоловіка. Але хто-й-зна, що станеться з їх могилами – нема кому про їх піклуватися”. У тих листах особисті переживання й болі М. Грінченко: “То нездужаю, то хтось із близьких знайомих нездужає. А тут ще з помешканням лих. Торік у вересні наняла помешкання, а воно вийшло вогке й холодне. У червні в цьому ж будинку перейшла в інше помешкання; обіцяно було, що зроблять дренаж і буде сухо. Але дренажу досі не зроблено, дощі великі йдуть і в мене в хаті все мокріше й холодніше стає. Мушу на ніч топити, щоб не труситися під теплою ковдрою. Тепер маю перебиратися звідси, бо лікар не дозволяє тут zostаватися. За один рік тричі перебраться! І з такою великою кількістю книжок і таким невеликим здоров’ям, як у мене. І прикростей усяких – і малих і великих – сила! Оце, напр., одержала звістку, що палата присудила спалити моє видання ‘Як жив український народ’. Це коротка історія України Б. Грінченка. Страшенно шкода книжки, та ще у друкарню треба заплатити 178 крб. До всіх моїх лих додається ще те, що мало не зовсім утратила пам’ять і очі”.

У листуванні Надії Козловської віднайшла я і лист від Олени Пчілки за 1911 р. “Ваші оповідання мені дуже подобаються, – писала Олена Пчілка. – Вони оригінальні по замислу, щодо змісту й по малюванню постатей. От наприклад, у тих ‘Ескізах’, що друкувалися в ‘Ріднім Краї’, які розмаїтні й гриві дівчата – кожна має печать індивідуальності, особистості,

а не те, що та українка-дівчина, котра вже має в нашій літературі давній шаблон. У Вас дівчата вийшли різні. Взагалі то дуже майстерне оповідання”.

З часом життя Козловських, і так не солодке в Оспедалетті, почало погіршуватися. В їх тихе містечко наїхало багато російських емігрантів. Козловські стояли осторонь, не сходилися з емігрантами й ті почали спершу нарікати на них, а далі й шкодити. Через ті інтриги й плітки Надія втратила свої лекції. Дійшло до того, що хоч пропадай: заробітку ніякого, а тут чоловікові що раз гірше. Але вона продовжує боротьбу за існування, багато пише, перекладає з італійської та французької мов.

Листування дозволяє припустити, що в 1912 р. Козловські жили в Нерві. “Коли б Вам хоч у Нерві, – пише М. Грінченко, – краще жилося, ніж в Оспедалетті!” До Нерви 6 січня 1912 р. пише і професор П. Карманський: “Може б переложили Ви яку добру, нову драму для нашого театру, так я постарався, аби її прийняв Стадник. Дістали б хоч 100 корон”. Але вже в 1913 р. через важке матеріяльне становище, Козловські повертаються на Батьківщину. Повернення додому для Надії було дуже важким, бо знала, що це кінець життя чоловіка. “В році 1913, – згадував П. Карманський, – вертала Надія Козловська з чоловіком на Україну і тут зустрілись ми знову, щоб поговорити про місяці, пережиті перед тими літами в Ловроні. Журилась, що не має, чим оплатити паспорту, якого не продовжувала кілька літ, і що доведеться зараз на вступі попасти в тюрму. Потішалась сим, що ‘подержать, що нічого з нас стягнути’, тай випустять на волю...”

Приїхавши з Італії, Козловські оселилися на Лубенщині і почали шукати заробітку. Довгий переїзд та хвилювання давались взнаки Козловському: пішла кров, збільшилася гарячка. І знову вона не дала йому вмерти. Нарешті пощастило з роботою – чоловікові запропонували місце лікаря-інспектора у Трипіллі на Київщині. “Я цілий день щось намагаюсь робити, – писала Надія про цей період життя, – і не спиняюсь, аби думки погані не навідували мою голову. Роботи досить. По службі стільки писання та клопоту, що інші дні малі. Потім господарство, треба ходити з Миколою Іси-

доровичем, а як є вільна хвилина, то й пишу, перекладаю. Микола Ісидорович радить видати мої речі, але певно, на це не буде вже часу. Хоч може й почну клопотатися, сподіваючись дива”.

Але дива не було, життя ставило все нові і нові випробування. Смерть коханого чоловіка стала критичною межею її життя. В момент розпачі Надія одержала листа від незнайомої жінки – Любові Шерстюк. Лист був надзвичайно гарний. Зазнавши сама такого ж тяжкого горя як Надія, Шерстюк зуміла озватися відповідним словом до тяжко пораненої душі. Вона розповіла про свою втрату, про своє горе, про те, як вона знайшла в собі силу жити, віддавшись праці для тієї ідеї, для якої працював і її чоловік. Казала, що людина, яка може працювати задля добра людства, не має права відібрати собі життя. Лист справив велике враження на Козловську. Може через його вона вже не робила нічого тоді, щоб вмерти.

Після втрати чоловіка, Надія переїхала до Києва, але життя було повне самотности. Пішла на курси французької мови, щоб потім вчителювати, почала підготовку трьох збірок – «Поезія», «Оповідання», «Дитячі оповідання». На «Поезії», які вийшли з друку 1913 р. рецензія була не вельми прихильна, на дві останні книжки, здається, зовсім не було рецензій. Проте той, хто знає її оригінальну поезію і прозу, той убачить в авторці людину вразливу, чутку на людську долю. Після Лесі Українки Надія Кибальчич разом з Л. Старицькою-Черняхівською на підросійській Україні були найкращими представницями жіночої поезії. «Розумна, освічена, талановита і працююча робітниця була в нас Надія Козловська, – писала у своїх споминах Марія Грінченко, – але її мало помічали. А тим часом писання її варті були уваги і варто було дружнім теплим словом підтримати її на тяжкім життєвому шляху. Та на дружнє тепле слово люди такі скупі...”

Вмерти Надія неодмінно хотіла в Трипіллі, в тій хатинці, де разом жили, щоб поховали біля чоловіка. Кілька разів пробувала накласти на себе руки: перший раз опій виявився старим, другий раз спробувала повіситись, втретє – морфій “спрацював”. Ось так трагічно пішла з життя, талановита, але, на жаль, незнана Надія Кибальчич-Козловська.

НАША СУЧАСНИЦЯ

ПЕРЕДБАЧАЮ БЛИСКУЧЕ МАЙБУТНЄ НАТАЛІ КОЛІСНИЧЕНКО-БРАТУНЬ

Ми сидимо з Наталкою Колісниченко-Братунь в її київському помешканні на Русанівці (так називається район на лівому березі Дніпра). Тут затишно й світло. А головне – панує веселий та погідний настрій. Іскорки оптимізму і радісного сприйняття – ось що відразу вразило мене в Наталці. Бо, на жаль, сьогодні це не так часто побачиш в Україні.

Вперше я зустрілася з Наталею Колісниченко-Братунь у Празі, коли там відбувалася Друга Європейська конференція СФУЖО. Тоді вона, культурний аташе Посольства України в Чехії, всіляко допомагала в організації цього заходу. І ось наша друга зустріч в Україні.

Як Ви сприйняли своє повернення на Батьківщину після завершення відрядження?

Мій переїзд був подвійний. Це Прага – Львів, Львів – Київ. Безумовно, хвилювалася, адже майже п'ять років я працювала і мешкала за кордоном. Ми з чоловіком найбільше турбувалися як сприйме Україну Андрійко, наш син. Йому зараз лише дванадцять років, з них п'ять – навчання в чеській школі, чеські друзі, інша ментальність, інші звичаї. Але Андрійко швидко відчув, що повернувся до свого, рідного. Зараз каже, що хотів би жити лише в Україні. Неприємно вразило його засилля російської мови в Києві (якою він фактично не розмовляє). Упродовж деякого часу вважався в школі “особливою” дитиною, яка не тільки не знає “общедоступного язика”, але ще й “українською мовою розмовляє як рідною”. Донька Оля важко переживала відрив від України, від друзів. Для неї питання повернення в Україну – це віднайдення душевного спокою. Тепер вона продовжує навчання у Львівському університеті, пише поезії, видає другу збірку. Але й Київ називає своїм містом. Що ж стосується нас з чоловіком, то ми все ще відчуваємо себе “львівською діаспорою” в рідній столиці. Хоча друзів тут маємо не менше, як у Львові. Мабуть, теж мовне середовище... Не можемо змиритися з тим, що на вулицях, у магазинах чуємо знову ж не рідну мову, і це вже у себе вдома, а не на чужині.

Де Ви тепер працюєте що робите?

Я кандидат філологічних наук, доцент зі значним педагогічним стажем. Тим-то моя нова

робота – це своєрідний синтез дипломатії та педагогіки. Я працюю на посаді доцента Дипломатичної Академії України при Міністерстві Закордонних Справ. Маю декілька лекційних курсів. З них два були запропоновані і введені в навчальний план з моєї ініціативи. Це удосконалення українського ділового мовлення у співробітників українських дипломатичних установ та вивчення історії формування українського зарубіжжя, його культури, ознайомлення з визначними діячами національно-визвольного руху, внеском української наукової і творчої інтелігенції не лише у вітчизняну, але й у світову науку та культуру. Досвід моєї роботи в посольстві показав, що поглиблення знань у цих галузях є дуже корисним, сприятиме авторитету українського дипломата. А також я повернулася до наукової та творчої роботи. Пишу статті, рецензії, беру участь у наукових конференціях.

Що можете сказати про місце жінки в українському суспільстві?

Думаю, що те, про що писали колись Софія Русова і Олена Теліга залишається, на жаль, актуальним. Українські чоловіки здебільшого болісно сприймають жіночий інтелект. Кожна наша жінка, якщо хоче залишатися привабливою та жіночною в очах чоловіків, змушена бути дипломатом, постійно думаючи, коли, де та як їй варто виявляти свій розум та здібності, часто погоджуватися з відведеною їй роллю “сірого кардинала”. Мені, враховуючи специфіку професії, доводилося на найвищих рівнях наголошувати на тому, що я не лише жінка, дружина, але й особистість. Думаю, що якби українські чоловіки трохи поступилися жінкам у певних сферах діяльності, то це було б лише на користь Україні. Жіноча інтуїція, відповідальність за свою сім'ю, а отже, і за українську родину, загалом, могли б бути дуже корисними на найбільше відповідальних посадах. А тепер Україна посідає, мабуть, чи не останнє місце серед Європейських країн за кількістю жінок-парламентарієв, жінок-керівників урядових структур.

Закінчення на стор. 21.

100-РІЧЧЯ ЛЬВІВСЬКОГО ОПЕРНОГО ТЕАТРУ

Вказуючи 1990 р. як час народження опери у Львові, слід відразу уточнити, що йдеться про новий будинок, а не про існування тут оперних вистав. У 2000 р. увесь культурний світ відзначав 400 років від виникнення оперного жанру, коли в Італії, у Фльоренції була поставлена перша опера – “Евридика” композитора Пері.

Львів не має так давніх традицій, але все ж у 2001 р. місто святкує 225-річчя існування тут опери. У 1776 р. відразу після приєднання західноукраїнських земель до Австрії, Львів став культурним осередком “Галичини і Володимирії”. Хоч не було постійного приміщення і єдиної оперної групи, на львівській сцені ставилися найновіші твори цього жанру, відразу після їх прем’єр закордоном, зокрема, опери Моцарта ще за його життя, тобто до 1791 р. Велику популярність мала його “Чарівна флейта”.

Так було також з іншими композиторами, італійськими, французькими. Зокрема, опери Керубіні, Гретрі, Монсінї, Далеярака ставилися відразу після прем’єр в Парижі у перші роки XIX ст., і то під час наполеонівських війн. У 1820-і рр. йшли німецькі опери Вебера і Льорцинга, французькі Буальдіє, Герольда, Извара. У 1830-40 рр. – Обера, Адама, Маєрбера, італійців Белліні, Доніцетті, Россіні. Тут названі тільки найвідоміші автори, та львів’яни мали змогу знайомитися з усіма новими операми.

Від 1842 р. оперний театр, який існував у

тимчасових приміщеннях найдовше у колишньому монастирі, отримав величезний будинок, який сьогодні є драматичним театром ім. М. Заньковецької. Його будував своїм коштом, а навіть частково працею власних рук, граф С. Скарбек. Зрозуміло, що поляки отримали в цьому театрі найбільші права, а від 1870 рр. у зв’язку з частковою автономією Галичини, взагалі виключили німецький репертуар (тут слід взяти до уваги, що аж до 1939 р. на одній сцені ставилися нарівні драматичні п’єси і опери, опісля також балети).

У другій половині XIX ст. скарбківський театр виставляв опери найвизначніших сучасників, насамперед Верді і Вагнера (зокрема, “Трістана та Ізольду”; “Лоєнгрін” і “Рієнці” ставилися ще за життя цього композитора). З цієї метою мусів бути збільшений виконавський склад солістів, хору і оркестру. В цьому ж приміщенні, крім залу на 1400 глядачів, знаходилося також Галицьке музичне товариство, консерваторія (яку, до речі, закінчила Соломія Крушельницька) та інші установи, які найбільше відносилися до драматичного мистецтва, хоч тут давалися і концерти.

Та й архітектура будинку вже не відповідала новим смакам; Львів запрагнув мати на початок нового століття театр на зразок віденського, отже – столичний. І це вдалося здійснити в рекордно швидкий час. У 1895 р. був оголошений конкурс, а вже у 1900 р. стояла чудова архітектурна споруда (фото є саме з тих років).

Її автором був З. Горголевський, директор вищої промислової школи (у якій сьогодні знаходиться Національний музей). Він сміливо поставив будинок на колишньому річищі річки Полтви, яке відвели у бік. Застосував нові на той час методи конструкції – залізо-бетонні фундаменти, дренажування. З огляду на вологість ґрунтів існували й противники такого проекту, побоювання осідання будинку. Та автору розходилося про центральне розміщення театру на кінці головної артерії міста.

З цього приводу виникли легенди, буцімто Горголевський наклав на себе руки (це сталося дійсно у 1903 р. але з інших причин). А дехто дотепер думає, що Полтва тече посередині будинку під партером театру, хоч ріка справді замурована кількадесять метрів далі.

Театр став не тільки візитівкою Львова, а й всієї Галичини: бо як і у ХІХ ст., обслуговував також Краків, який своєї опери не мав. Були тут знамениті постановки – у 1910 р. увесь “Перстень Нібелунгів”, театрологія Вагнера, вперше на всю Східну Європу. Варто згадати, що у Варшаві цей оперний 4-частинний цикл був виставлений аж у 1960-і рр. Очевидно, що ставилися й польські твори, насамперед Монюшка, деякі з них навіть у присутності автора. Що ж з українськими, чи мали ми вже тоді оперу? Так, ще у ХVІІІ ст. виникли оперні твори Березовського і Бортнянського, але були загарбані російським мистецтвом. Українці могли виставити “Запорожця за Дунаєм” і “Наталку Полтавку”, які знаходилися ще на межі “співогри”, тобто драматичного твору зі співом і танцями.

Відомий освітній і політичний діяч Олександр Барвінський намагався допровадити до постановки на віденській або львівській сцені “Різдв’яної ночі” Лисенка. Але вдалося виставити тільки оперету “Чорноморці” цього композитора українською трупкою у 1906 р. і його ж “Ноктюрн” у 1937 р. у львівській опері.

Зате найкращими вокальними силами цієї сцени були українці. На межі ХІХ-ХХ ст. це, насамперед, Соломія Крушельницька, Олександр Мишуга, Модест Менцінський. У 1920 рр. – К. Чічка-Андрієнко, у 1939-1943 рр. Іра Маланюк. Тоді театр став цілком українським. У 1941-1944 рр. головним диригентом був Лев Туркевич, директором і режисером – Володимир Блавацький. Нарешті, за часів радянської влади, від 1945 до 1990 рр., на львівській сцені, крім російських і зарубіжних, було виставлено багато українських опер. Серед, класичних насамперед, Лисенка, у 1993 р. навіть “Роксоляна” Січинського, перша західноукраїнська опера (створена у 1908 р.).

З нових українських творів, поза тими, що

мали наперед задане політичне спрямування, варто відновити і зберегти в репертуарі “Украдене щастя” Мейтуса, “Лісову пісню” Кирейка і, певна річ, “Золотий обруч” Лятошинського (за “Захаром Беркутом”). Особливо ця опера, нагороджена зрештою за постановку премією Т. Шевченка, захоплює як поєднанням в музиці архаїки з сучасністю, так вражаючими декораціями Євгена Лисика.

У другій половині ХХ ст. Львівська опера мала диригентів високої класи – Я. Вошака, І. Лациничу, М. Колесу, Ю. Луцева. Крім опери, високо стояв балет, зірками якого були Н. Слободян, Г. Юсупов, О. Сталінський. Щодо співаків-солістів, то про них слід би написати окрему статтю. Тільки з тих, що вже відійшли з життя, назвімо Н. Шевченко, П. Кармалюка, В. Кобржицького, З. Бабія.

100-річчя львівської опери, тобто її нового будинку, вирішено святкувати цілий 2000 р. Але, насправді, це почалося ще від 1998 р. В “Грандах мистецтва” і “Тала-концертах” виступали світові зірки. Великий резонанс опер Верді з нагоди ювілею цього композитора у 2001 р. привів до виставлення його опери “Набуко” (“Навуходоносор”). Її режисерував італієць Джузеппе Вішилія (він брав також участь у постановці “Аїди”, “Богемі”, “Сільської честі”). Роль Набукко виконував Андрій Шкурган, “найкращий баритон Польщі” (як найвище ціненим польським сопрано є українка Ольга Пасічник). Наші співаки працюють там тому, що мають таким чином відкриті всі сцени світу, але готові у нас виступати хоч задарма. На жаль, в Україні їх замало цінують. Диригентом постановки “Набукко” був Мирон Юсипович, а виступали кращі солісти львівської опери.

Запляновано гастролі з “Набукко” в Австрії і Туреччині, там же “Аїди” (з якою вже успішно виступали в Італії), балету в Німеччині і Польщі; хор опери виступав у Варшаві, увесь склад Львівського театру з “Кармен” був у Лівані. У Львові, своєю чергою відбулися гастролі опер з Києва, Дніпропетровська, Одеси, Донецька, Польщі, Росії, Німеччини, солістки Міської опери Нью-Йорку Оксани Кровицької. Чекають на Римську та Ліонську оперу, із США Павла Плішку з Метрополітен опери. Останній, до речі, погодився був виступити у Львові ще у 1990 р. з нагоди гастролів у Києві, але з цього, на жаль, наша опера не скористала.

На львівській сцені відновлений також балет “Створення світу” у сценографії Е. Лисика, готується до постановки опера “Мойсей” Скорика на спеціальне замовлення Львівського театру з фінансовою допомогою папи Іоанна Павла.

Закінчення на стор. 36.

OUR LIFE

Monthly, published by Ukrainian National Women's League of America

Vol. LVIII

JUNE 2001

Editor: TAMARA STADNYCHENKO

Happy Father's Day!

FROM THE DESK OF THE PRESIDENT

When you receive the June issue of *Our Life*, it will be less than a year to the **XXVI Convention of the Ukrainian National Women's League of America, Inc.** The Convention will take place on May 25, 26, and 27, 2002, at the Hyatt Sarasota Hotel, 1000 Boulevard of the Arts, Sarasota Bay, Florida.

A Convention Committee has already been chosen and has begun preparing for the event. The members of the committee are Tetiana Siletska (Chair), Iwanna Holowaty and Orysia Swystun (Vice-Chairs), Nadia Iwanczuk (Recording Secretary), Neonillia Lechman (Corresponding Secretary), and Mstyslava Van Meggelen (Treasurer). Committee Chairs are Lida Bilous (Administration), Roxolana Yarymowych (Registration), Slava Maluk (Banquet), Maria Nawarynsky (Program), Halyna Korol and Vira Bodnaruk (Ukrainian and English Press/Media Liaisons), Maria Mariani (Finances), and Lusya Harasymiv (Gift Shop).

On the occasion of the Convention, we will publish a Convention Book. The Publishing Committee is composed of Marta Danylyuk (Chair), Olga Trytyak (Vice-Chair), Barbara Bachynsky (Secretary), Maria Shtohryn (Treasurer), and Olha Mochula (Member-at-Large).

The UNWLA welcomes and invites spouses, families, and friends to the Convention. The Convention Committee will provide a special program for our guests. For UNWLA members, it will be a nice way to thank our husbands, daughters, sons, and donors for their generous help and contributions in supporting all of our endeavors.

In the May issue of *Our Life*, I reported about our participation in the IV All Ukrainian Congress of Soyuz Ukrainok. In this issue, I would like to share with you the four proposals that the Congress unanimously agreed upon:

The Fourth Congress of the Ukrainian National Women's League of Ukraine proposes:

- To prosecute the Communist Party for political crimes committed by ecocide, ethnocide and genocide of Ukraine and its people. The directors and administrators that caused the Chornobyl accident should be accountable for their deeds too.
- To forbid the existence of the Communist Party in Ukraine, which constantly works in a destructive manner to eliminate the democratization of Ukraine and to unite Ukraine into the Soviet Russian empire.
- To bring to trial the criminals that robbed Ukraine's national treasures, and to punish them according to the law of the land. Those who stole money from the people for their own personal gain and who ran the nation into financial disaster should also be prosecuted.
- Soyuz Ukrainok Ukrainy believes that it is necessary to call on women's organizations in Ukraine to take responsibility for making decisions regarding parents' fiscal and spiritual responsibilities towards their children and to nurture their children to become patriotic and valuable citizens of Ukraine.

These proposals were subsequently forwarded to the following: the Verkhovna Rada, President Leonid Kuchma, Cabinet Ministers, organs of the government, the General Prosecutor's office, courts at all levels, national-democratic associations, and private citizens.

NEWS FROM UNWLA HEADQUARTERS

- **February 3, 2001.** The Regional Council of Detroit held its annual meeting. Natalia Hewko was re-elected president.
- **March 4, 2001.** The Regional Council of New England held its annual meeting. Zoryana Mishtal was re-elected president.
- **March 3-5, 2001.** First Vice-president Maria Tomorug, liaison between the UNWLA Executive Committee and the XXVI Convention Committee, met with committee members in Florida to discuss their plans, duties, and obligations.
- **March 10, 2001.** The Chicago Regional Council held its annual meeting. Lubomyra Kalin was re-elected president. Luba Bilowchtchuk, the UNWLA's Scholarship/Student Sponsorship Program Chair, was invited to speak at the meeting.
- **March 31, 2001.** The Regional Council of New Jersey held its annual meeting and a new president, Jaroslava Mulyk, was elected.
- **April 25, 2001.** UNWLA President Iryna Kurowyckyj attended a reception at the Ukrainian Mission to the United Nation to commemorate the fifteenth anniversary of the Chornobyl accident. Many other UNWLA members, some representing other organizations and others as private guests, attended.
- At this time I would like to thank Dr. Chistina Durbak for her generosity in donating the airfare for Ukraine's Ambassador to the Vatican, Nina Kovalska, so that she was able to attend the UNWLA's Pre-Convention Program, which was held in Chicago, Illinois. Thank you, Dr. Durbak, for your generous contribution.
- **April 25 to 27, 2001.** A conference to commemorate the 15th anniversary of the Chornobyl nuclear disaster was held at the United Nations. Sponsored by Dr. Christina Durbak, President of World Information Transfer, the conference was attended by UNWLA President Iryna Kurowyckyj and Social Welfare Chair Nadia Shmigel.
- **April 28, 2001.** UNWLA President Iryna Kurowyckyj and Vice-president Sophia Hewryk attended the opening of the new exhibit, "Three Generations of Choldny Artists".
- **April 29, 2001.** Self Reliance New York celebrated its fiftieth anniversary with a concert and reception. The UNWLA, represented by President Iryna Kurowyckyj, participated in the celebration. The UNWLA (among other organizations) received a gift of \$10,000 from Self Reliance New York. Our organization is very grateful to President Bohdan Kekish, Chairman of the Board of the Directors, Myroslaw Shmigel, and all the other Members of the Board.
- **April 29, 2001.** The New York – North Regional Council held its annual meeting in Syracuse, NY. Archives Committee Chair Olga Trytyak represented the Executive Committee at this meeting and presented greetings from the President. Marta Stasiuk was re-elected president of New York – North Regional Council.
- **May 5, 2001.** The "Christening" of newly formed Branch 127 of New York City was held. During the event, President Iryna Kurowyckyj formally welcomed the new Branch into the organization and Vice-president Sophia Hewryk recited the duties and obligations of UNWLA members. Executive Committee members Barbara Bachunsky, Recording Secretary, and Irena Steckiw, Member-at-Large, also attended this event. We would like to express our gratitude to editor-in chief of *Our Life* Irena Chaban and president of Branch 127, Oksana Lychowyd, for their work in organizing the new branch.
- **May 6, 2001.** The annual meeting of the Regional Council of New York was held. UNWLA President Iryna Kurowyckyj greeted those assembled and presented a brief summary of what has been done at the National level of the UNWLA and plans for the future. Nadia Sawczuk was re-elected president of the Regional Council.
- **May 14, 2001.** Wagner School of Public Service at New York University has been awarded a US State Department Grant to host Ukrainian government officials working in the public policy and management areas. The UNWLA President and others from the Ukrainian Community were invited to meet with the group from Ukraine. We all had the opportunity to introduce ourselves and say a few words about the work that we are doing in our respective organizations. Iryna Kurowyckyj, after her brief remarks about the UNWLA, presented each of the visitors from Ukraine with the issues of *Our Life*.
- **May 15 2001.** The President of the 52nd General Assembly of the United Nations, President of Rukh, and Member of Ukraine's Verkhovna Rada, Hennady Udovenko, recently spoke at a Ukrainian Congress Committee meeting. Many UNWLA members attended.

- **May 15, 2001.** The Ukrainian Institute of America hosted a reception for visitors from the Business Management Institute in Kyiv. Barbara Bachynsky, UNWLA Recording Secretary, represented the UNWLA at the meeting and gave a brief description of the work that the organization is doing.
- **May 19, 2001.** The Ohio Regional Council held its annual meeting and Iwanna Shkarupa was re-elected president. Formal greetings from UNWLA President Iryna Kurowyckyj, on behalf of the Executive Committee, were read by Nadia Shmigel, Chair of the Social Welfare Committee. After the annual meeting, a conference on Social Welfare and Archives was conducted by Nadia Shmigel and Archives Committee Chair Olga Trytyak.
- **May 19, 2001.** Honorary President Anna Krawczuk represented the UNWLA at a meeting called by the Ukrainian Congress Committee of America to address the unification of Ukrainian organizations in the United States.
- **May 20, 2001.** The President was invited by Branch 19 of Trenton, New Jersey to speak on the 75-year history of the UNWLA.
- **May 25, 2001.** The National Council of Women/USA held its Semiannual Meeting of the Board of Directors. Elections were held and a new president was elected.

REPORT FROM ZAKARPATTIA

by Nadia Shmigel
Social Welfare Committee Chair

On April 4, 2001, UNWLA Social Welfare Committee Chair Nadia Shmigel, President of the Zakarpatska region of the Ukrainian Women's League Dr. Oksana Hanych, and Ksenia Marhitych, director of the gymnasium in Berehovi, visited towns which had suffered from the recent flooding. April 4 was the nineteenth day after the disaster. To get to some of the towns, we had to take detours because some of the roads were still closed.

Our first stop was the Ukrainian gymnasium in Berehovi. One can feel the care that is taken by those who run the school. Here, as in other regions of Ukraine, there is an ongoing battle for the renewal of the Ukrainian culture and language. Ms. Marhitych gave us a pamphlet about the school, published in Ukrainian. The school has an interesting history and has recently celebrated its 100th anniversary as well as the 75th anniversary of teaching the Ukrainian language.

Twenty-eight children whose families have suffered in the flood attend the school, and Ms. Marhitych shared with us the reactions of these children to the trauma. When they came back to school, they were distant and sad. It was difficult for them to participate in lessons. It was as though they were in a fog and at first they did not speak of their experiences. The teachers and other children treated them with understanding and support and eventually helped them open up about what they had lived through. Their stories and those of Dr. Hanych and Ms. Marhitych as we visited the flood-ravaged towns

gave us a deep understanding of the difficulties suffered by the people in the region.

Dr. Hanych had visited these towns directly after the flood. She brought clothing, medicine, and herb tea, which boosts the immune system. She told us about the poverty in the mountain region. In one family, a mother tried to commit suicide because she was unable to feed her seven children. She thought that if she took her own life, the government would take responsibility for the care of her children.

It was agreed that Dr. Hanych will supervise our "Milk and Roll" program in one of these towns. Other assistance will be immediately provided to the children in the Berehovi gymnasium, to be supervised by the school's director, Ms. Marhitych. UNWLA funds earmarked for aid to the region have been transferred from the U.S. by UNWLA President Iryna Kurowyckyj and Nadia Shmigel. The UWL of Zakarpattia will coordinate the aid and will send detailed reports after the disbursement of funds.

We visited the Ukrainian town of Svoboda where nearly three thousand people had to be evacuated. The overwhelming impression is one of poverty. Even though the waters had receded from the town, the surrounding fields were still submerged. Approximately forty buildings were destroyed. The older houses were hardest hit.

The second town we visited was the Hungarian town of Orosievo. Here the flooding destroyed 84 buildings. Soldiers were assisting with

cleanup operations. A religious group from Holland was distributing food and packets of disinfectant. We stopped to talk with a woman who was trying to till her garden. Her task was impossible because the sun had dried the soil completely and it had hardened. People were fearful that the flooded fields would not soon be productive.

The third town we visited was the Ukrainian town of Krasovo where the flood had ruined 34 buildings. The people told us that the SDPU party had distributed 200 hryvni per person and that the government had provided an additional 300 hryvni per family for relief assistance. Though the townspeople were grateful for this help, they are realists. They know that it will take a long time before their lives will again be normal. It is hoped that the government, with the assistance of other countries, will help them rebuild their houses.

Everywhere we went, we were moved by the people's initiative. We watched them trying to disinfect the belongings they had saved from the floodwaters; we watched them collecting bricks and wood from the destroyed houses. They are not losing strength or hope. Neighbors who had not suffered are helping those who

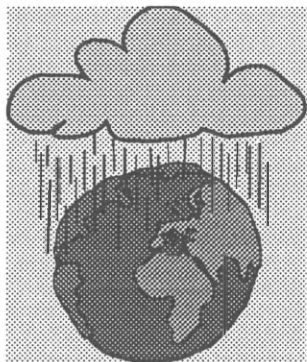
lost everything. One man told us how a family had taken in his 80 year old mother and his son, who was suffering from a very high fever. I walked into one house which was so badly cracked that it looked ready to collapse at any moment. The owner, a widower who had lost his wife two years before, had already washed and sorted all the clothing and dishes salvaged from the flood.

Returning to Uzhhorod, it was impossible not to contrast the beauty of the flowering spring, the Ukrainian spring in the Carpathian mountains, with the horrors and the sadness caused by the flood. I remembered seeing the bare mountains through the window as we traveled to Uzhhorod; many believe that the floods are a result of ecological short-sightedness, resulting directly from the destruction of the forests in Zakarpattia. Some people are under the impression that Ukrainian towns and villages are receiving less aid and less support than their Hungarian counterparts. We, along with our sisters in Zakarpattia, hope that with the aid of the government an ecological balance will be restored and the Tysa River will become regulated. In the meantime, we will do everything in our power to help the families in the region at this critical time.

ECO NEWSLETTER: ACID RAIN

by Martha T. Pelensky, PE,
Chairperson - Ecology/Environment

In Shakespeare's *The Merchant of Venice* Portia in her pleading/soliloquy refers to mercy that "... droppeth as a gentle rain from heaven upon the place beneath...this mightiest in the mightiest..." In

this discussion it is not mercy but acid that drops on us in the rain from heaven. It is not gentle, but it is very mighty. It is **ACID RAIN**.

According to the official EPA glossary, acid rain forms as a result of reaction(s) between sulfur dioxide (SO₂) and/or nitrogen oxides (NO_x) with water in the atmosphere. Sulfur dioxide and nitric oxides react in the atmosphere with water to form a solution of sulfuric acid and nitric acid. Sunlight increases the rate of these reactions. These acids return to earth in the form of rain, fog, cloud water or snow. This is also referred to as **wet deposition**. There is also **dry deposition** in the form of particles or gases, which settle directly on plants, land, water or building materials.

Sulfur dioxide and nitrogen oxides form as a result of burning fossil fuels such as coal or heavy oils. They are mostly in the emissions from electric power plants, from major industrial facilities that generate and consume large amounts of energy, and from motorized vehicles. It is estimated that electric utilities are responsible for two-thirds of SO₂ and one-third of NO_x emissions.

Acid rain has been linked to widespread environmental damage, including soil and plant degradation, depleted life in lakes and streams, and damage

to human-made structures. Acid rain also causes reduced visibility.

When acid rain falls on **soil**, it dissolves and washes away nutrients needed for plant growth. Ironically, depending on the composition of the soil, it can dissolve toxic substances forming compounds that pollute water and poison plants. But by removing nutrients from the soil, acid rain slows the growth of **plants** especially **trees**. More obviously, it attacks the coatings on leaves or needles, destroying their chlorophyll and thereby causing them to turn brown. (Chlorophyll is the green substance that allows plants to produce their food through a process called photosynthesis).

Acid rain affects **agriculture** especially in the mountain regions of the US where the soil is thinner and its chemical composition cannot neutralize acids as the soils in Midwest can.

Acid rain falls into **lakes and streams and marshes** and eventually drains into bigger bodies of water, turning their composition from neutral to acidic. The effect is that in the Adirondack Mountains of New York State and in the Appalachian Mountains, populations of the brook trout and other fish have either decreased dramatically or have completely disappeared. In Norway major rivers have been damaged by acid rain, severely reducing salmon and trout populations.

Acid rain affects an **entire ecosystem**. If a population of one plant or animal is adversely affected by acid rain, the entire ecological chain suffers. As an example, fresh water clams and mayfly young begin to die off when the pH of their water reaches a value of 6.0. (pH is a measure of acidity/basicity. A pH value of 7.0 is neutral. The lower the number, the more acidic the medium; the higher the pH number, the more basic the material). Frogs that feed on mayflies can survive in an acidic medium having a pH 6.0; however, their food supply does not. Fish eggs of most species stop hatching when the pH value reaches 5.0. At 4.5 pH water is considered sterile.

Acid rain also has deleterious effects on **manmade objects or structures**. These range from automotive coatings to architectural treasures. A few such affected landmarks are the Parthenon (Athens, Greece), the Taj Mahal (Agra, India), St. Mark's Cathedral (Venice, Italy), and the Mayan pyramids (on the Yucatan peninsula in southern Mexico).

Another side effect of acid rain is **global warming**, a problem that will be discussed in detail in another Newsletter.

Acid rain and its effects can be curtailed by reducing the amount of sulfur dioxide and/or nitrogen oxides that are being emitted into the atmosphere. One

way to reduce the emission at the source is the use of cleaner burning fuels such as low sulfur oil or coal and by catalytically reducing sulfur and nitrogen in motor fuels. SO₂ and NO_x emissions can be significantly reduced by using innovative technologies such as burners and boilers designed to produce less nitrogen oxides and thus, more free (harmless) nitrogen. Some coal types can be washed of sulfur before burning. Limestone and sandstone can be added to the combustion chambers that capture and neutralize the sulfur dioxide generated in the combustion process. Scrubbers are installed in smoke stacks to trap the pollutants. Catalytic converters are now required in the exhaust pipes of motor vehicles. They convert harmful car exhausts into less noxious ones. There are costs associated with each process and there is no single or simple or cheap universal solution.

There are also alternative energy sources of electricity besides fossil fuels. They include nuclear power, hydropower, wind energy, geothermal energy and solar energy. Nuclear and hydropower are established technologies; the others are still under development and have not yet been used on a large scale. They all have their costs, benefits, and drawbacks.

Once acid rain has formed and started to cause damage, its reduction and the amelioration of its effects is a longer and more expensive process than when its formation is nipped or stopped at the beginning of the process. This fact has been recognized and addressed in the Clean Air Act of 1970. This act established emission standards for pollutants from cars and industry. The 1990 Amendment of the Clean Air Act sets even stricter limits on pollutants causing acid rain. The purpose of these amendments is to establish a cap on how much SO₂ can be emitted annually nation-wide. The Law also requires that these SO₂ caps are reduced year by year. While there is no national cap on the NO_x, the Clean Air Amendments require that power companies, which emit about one-third of the NO_x's, reduce their emissions by specific numbers by 2010.

The US Environmental Protection Agency (EPA) is enforcing and monitoring compliance with the requirements of the Clean Air Act and its amendments. Under the aegis of Title IV, Acid Deposition Control, also known as the **Acid Rain Program**, the EPA is implementing the Act using both traditional and innovative market-based approaches for controlling air pollution. The Program also encourages energy efficiency and pollution prevention. (For legislative details refer to <http://www.epa.gov/airmarkets/arp/regs/>.)

Some salient points of the Acid Rain Program include such features as Phases and Reductions,

Operating Principles, Allowance Trading, Allowance Tracking System, Annual Reconciliation, Auctions and Direct Sales, Voluntary Entry through the Opt-in Program, Pollution Prevention, Nitrogen Oxide (NO_x) Reductions, Emissions Monitoring and Reporting, Permitting, Compliance Options.

Of the above programs the **Allowance Trading Program** is the most remarkable. An allowance is an authorization to emit 1 ton of SO₂. Under this system the affected utility units are allocated allowances based on their historic fuel consumption and a specific emissions rate. Each allowance permits a unit to emit one ton of SO₂ during or after a specified year. For each ton of SO₂ emitted in a given year, one allowance is retired, that is, it can no longer be used. Allowances may be bought, sold or banked (carried over). Anyone may acquire allowances and participate in the trading system. However, regardless of the number of allowances a source holds, it may not emit at levels that would violate federal or state limits. This system capitalizes on the power of the marketplace in the most cost-effective manner possible.

A similar approach was taken to reduce the NO_x emissions in that it is a results-oriented approach with built-in flexibility to achieve emission reductions. It does not have a “cap and trade” program but fixes an emission rate for each source, leaving it up to the generator to find the most cost-effective means of reduction.

The Acid Rain Program in the US is already viewed around the world as a prototype for tracking emerging environmental issues.

The results of the Acid Rain Program have been remarkable in some areas of the country. In 1980, the SO₂ emissions from 263 major utilities amounted to 9.4 million tons. In 1995, the first year of the Program implementation, the SO₂ emissions dropped to 4.5 million tons, i.e. they were cut in more than half. The largest emission reductions took place in the most polluted areas, particularly in Midwest, the Northeast, and in the Mid-Atlantic regions.

On the other hand, the overall NO_x emissions have remained constant since the 1980s, even though the utilities have decreased their emissions by more than 42 percent. This is due to the fact that there is no absolute “cap” or ceiling for the NO_x. Their emission is regulated on a rate basis, that is, on the basis of lbs/MM Btu generated. While it is true that the utilities have cut their NO_x emissions, their overall presence has remained steady since 1980 because more electricity is being generated and also because vehicular traffic has increased.

There are other quantifiable results of the Acid Rain Program. Field monitoring data by such organization as the National Atmospheric Deposition Program (NADP)/National Trends Network (NTN) and the Clean Air Status and Trends Network (CASTNet) show nation-wide consistent drops in SO₂ trends, wet sulfate depositions, wet sulfate concentrations and positive relationships between emissions and the air quality.

The effects of acid rain reduction on the bodies of water and their eco systems, as well as on the trees and forests and on other bio systems, will take a much longer time to determine. There is an inherent time lag between the pollutant reduction at the source and the ultimate effects on the eco-system. This time lag depends on the extent of the acidification, chemical composition of soil and acid neutralization capacity as well as on many other factors. But it should be obvious that the consequences of decades of pollution cannot be reversed and undone in a few years.

Surveys of bodies of water in eastern US show mixed results. Some surface water chemistry in New England is showing signs of recovery, whereas ecosystems in the Adirondacks, which are most severely impacted by acid pollution, have not yet shown signs of recovery. Streams in the Shenandoah National Park are still increasing in acidification with declines in fish populations. The Chesapeake Bay seems to be increasing in acidification and oxygen depletion, caused primarily by nitrogen emissions. This is probably due to the fact that the NO_x levels have not decreased since 1980 despite reductions by utilities.

What can we do as individuals to help reduce acid rain? Remember that major contributors to acid rain are utilities that are supplying us with electricity. Therefore, a step in the right direction is to use electrical power as efficiently as possible. Among steps to be taken are such mundane details as turning off lights, computers and other appliances when not in use, buying energy efficient appliances, keeping thermostats cool in winter and warm in summer, insulating your home, buying vehicles with low NO_x emissions, carpooling, and being informed.

All of us can and should do our best to protect our environment.

References:

www.epa.gov/airmarkets/acidrain/
www.epa.gov/airmarkets/progress/arpreport
www.cnn.com/2000/nature
www.cnn.com/2001/nature
www.encarta.msn.com

Members of Detroit Regional Council Enjoy Toronto Getaway

by Irene Pryjma
UNWLA P.R. for the Detroit Regional Council

At eight o'clock on a bright and sunny spring day, twenty-four women and one brave man boarded a luxury Commuter Express bus bound for Toronto, Canada. The trip, organized by UNWLA Branch 96 under the leadership of President Kathy Kizyma, was aimed at making new friendships and consolidating old ones -- a get-better-acquainted get-together for members of the sister branches of the UNWLA's Detroit Regional Council. With the help of Andrij Kachan, our chauffeur and guide extraordinaire, we would also be doing some sightseeing and attending a Ukrainian cultural event in the active and exciting metropolis of Toronto.

After a stop at a duty-free shop, we crossed the border at Sarnia, Ontario, and were happily on our way, talking, snacking, or watching an on-board movie to pass the time. Around one o'clock, we arrived at the Sheraton Center Hotel in downtown Toronto and quickly settled into our rooms.

At two o'clock we took off to the Royal Ontario Museum to see Legacy of Gold, an exhibit of Scythian gold artifacts from burial mounds (kurhany) in Ukraine. Breaking into several small groups, we toured the museums with brief stops at the major featured and permanent exhibits, getting a perspective on the varied themes. Our pleasant and informative

docent/guide enlightened us on the displays then left us at the entrance to the Scythian gold exhibit and we were on our own.

The Scythians, a people presumed to have come from Mongolia and the area now known as Iran and Iraq, were horsemen and nomads who lived along the shores of the Black Sea and the Dnipro River. They were described by Herodotus, around 500 BC, as hard-drinking and warlike. The artifacts on display, many of them created by Greek artisans hired by the Scythians, evoke amazement. They were discovered by archeological teams during fairly recent digs.

Returning to the hotel, we chose our respective evening pursuits. Some of us, those who were fortunate enough to have tickets in advance or from scalpers, left for the theater. The musicals playing were *Mama Mia*, *The Lion King*, and *Annie*. Other members of our group opted for a leisurely supper at Le Bifteque Steak House at the hotel or at one of the other fine restaurants in Toronto. Still others chose to meet with Toronto relatives or to rest.

The next day, Saturday, the weather was cloudy with intermittent bursts of scattered snow flurries. After a leisurely breakfast, we met on the bus and traveled through downtown Queen Street to West Arka Ukrainian Store, where manager Andrij Chornyj

and his son helped us to find gifts -- books, jewelry, music, and other Ukrainian items. From Arka, we walked to the Future Bakery, bought breads and pastries, and had a coffee/tea break before boarding the bus again. By Michigan standards, traffic in Toronto is horrendous. We owe our successful maneuverings through the streets of Toronto to our very capable and knowledgeable bus driver Andrij and owe him sincere thanks for his efforts.

St. Vladimir Institute, located off Toronto's busy Spadina Avenue, is home away from home for fifty student boarders who attend nearby colleges and universities. It has an archival collection of books, documents, audio and visual tapes. This was our next stop and we were greeted by Mrs. Mykytiuk and the staff, who showed us the institute's latest exhibit of Ukrainian headdresses, mostly women's. Of particular interest were the pill box hats (ochipok) around which colorful fine wool or linen kerchiefs were draped. Many head-wrapping techniques were used, some distinctly characteristic of a particular village or region. Wedding headdress finery was very interesting and ornate: many had ribbons, flowers, herbs pompoms, gold and silver coins, elaborate beadwork, and artistic embroidery. Multicolor floral prints on large wool scarves and shawls were also on display, as were fine linen shawls, woven at homesteads. On the walls were framed plates of O. Kulchetsky's archival drawings of regional Ukrainian women of the 19th and 20th centuries, dressed according to the age and tradition of their respective localities. Based on these plates was a series of framed pastel drawings by artist

Liudmyla (Temertey), depicting women wearing regional headdresses.

After viewing these fine exhibits we were treated to a sumptuous dinner, cafeteria style, which included borshch, pyrohy (varenyky), holubtsi, chicken Kyiv, green and potato salads, dessert pastry and beverages. The cafeteria ladies made sure we had plenty to eat and that it was the best! After thanking them for their hospitality and dinner (and buying out their entire pyrohy/varenyky supply at \$2.50 Canadian a dozen) we left for home.

En route we were entertained with videotapes of bandura players who were trying out improvisations and new forms of sound innovation. We also viewed a videotape of the celebrations commemorating the eighth anniversary of democratic Ukraine in Kyiv (1999), which featured many regional singing and dancing ensembles, performers and soloists.

Before entering the USA, we again stopped at the duty-free shop in Sarnia and bought gifts to take home. We crossed the border with no fuss and no delays, just as before. On behalf of all of us, Sonia Kushnir formally thanked Kathy Kizyma for her role in organizing our excursion and presented her with a token gift of wine and chocolates. We arrived at the St. Josephat Ukrainian Catholic Church parking lot at 8:30 p.m. Several ladies with cell phones had called ahead to say when they would be arriving, and husbands and friends were waiting there to take them home. Others had left their cars at the church lot and drove off. We all bid Andrij a fond goodbye, thanking him for a very enjoyable trip, hopefully, the first of many more.

From Our Readers

We recently received the following email from Slavko Pihut:

Subject: Congratulations

Message: I think that the idea of your notices being printed in Ukrainian, in Ukrainian transliteration, and in English is great. For some reason, we forget that there are thousands of our people that speak Ukrainian but do not read it -- do not know the Ukrainian alphabet. Please do this more often.

From the Editor

We thank Mr. Pihut for his kind words and would like to encourage our other readers to send us their comments, observations, and suggestions. Please send your notes or letters to *Our Life*, English language editor, 108 Second Avenue, New York, NY 10003 or email us at unwla@unwla.org.

In recent issues of *Our Life*, we have published several articles contributed by UNWLA Branches about their activities and accomplishments. We hope other branches will send similar articles so that we can share news of their events with our readers. Authors are requested to provide telephone numbers in the event there is a question or information needs to be verified.

З днем Батька складаємо найщиріші побажання нашим найдорожчим Батькам!

Насамперед, висловлюю сердечне співчуття головному редактору нашого журналу Ірені Чабан та її синам Тарасові і Левкові з родинами у зв'язку з передчасним відходом з життя найдорожчої для них Людини.

Просимо Всевишнього опікуватися ними та допомогти пані Ірені швидко одужати після перебування в лікарні.

Коли Ви одержите це число “Нашого Життя”, то залишиться менше року до XXVI Конвенції Союзу Українок Америки, яка відбудеться 25-27 травня 2002 р. у м. Сарасоті, Фл., в готелі “Hyatt Sarasota” за адресою Sarasota Bay, 1000 Boulevard of the Arts.

Конвенційний комітет працюватиме в такому складі: голова – Тетяна Сілецька, заступниці голови – Іванна Головата і Оріся Свистун, протоколярна секретарка – Надія Іванчук, кореспонденційна секретарка – Неонілія Лехман, скарбник – Мстислава Ван Метелен, голови комісій: адміністрація – Лідія Білоус, реєстрація – Роксоляна Яримович, бенкет – Слава Мадюк, програма – Марія Наваринська, преса – Галина Король і Віра Боднарук, фінанси – Анна Маріяні, крамничка – Люся Гарасимів.

Уся інформація про XXVI Конвенцію буде подана своєчасно в журналі “Наше Життя” та інших часописах.

Запрошуємо чоловіків та гостей вз'яти участь у Конвенції. Для Вас, шановні панове, Конвенційний комітет плянує різноманітні програми. Хочемо Вам віддячити за усі Ваші щедроту до нашої організації.

З нагоди Конвенції буде видана Конвенційна книжка. Видавничу комісію очолила Марта Данилюк, заступниця голови – Ольга Тритяк, секретарка – Варка Бачинська, скарбник – Марійка Штогрин, членки комітету – Ольга Тритяк і Ольга Мочула.

У травневому числі Ви читали про перебіг IV З'їзду Всеукраїнського Союзу Українок. У цьому числі подаю резолюції, ухвалені 31 березня 2001 р. та передані до Верховної Ради України, Президента України, Кабінету Міністрів України, судів всіх рівнів, національно-демократичних об'єднань громадян:

- засудити комуністичну партію за політику екоциду, етноциду та геноциду українського народу, що не має терміну давности та вимагає переглянути дії керівників компартії під час Чорнобильської катастрофи з метою притягнення їх до відповідальности;

- заборонити комуністичну партію України як спадкоємицю КПРС, що проводить деструктивну антидержавну політику та намагається змінити суспільний демократичний устрій з дальшим відновленням Російської імперії;

- притягнути до кримінальної відповідальности згідно з чинним законодавством тих, хто розікрав національні багатства України, хто не повернув ошуканим вкладникам облудних трастів їх законні кошти, хто забрав у вкладників ощадних банків зароблені гроші;

- вважаємо за потрібне закликати жіночі організації до рішучих дій задля формування почуття відповідальности батьків та матерів за здоров'я, духовність, патріотизм та майбутнє своїх дітей.

ВІСТІ З ЦЕНТРАЛІ

25 квітня відбулося прийняття в українському представництві до ООН в п'ятнадцяту річницю Чорнобильської катастрофи. СУА репрезентувала голова Ірина Куровицька. Були присутні також інші членки СУА, які прийшли з чоловіками та жінки-представниці інших організацій.

Голова Ірина Куровицька та референтка суспільної опіки брали участь у програмі д-р Христини Дурбак, яку проводила ООН в річницю Чорнобильської катастрофи. Програма була дуже цікава.

28 квітня голова СУА Ірина Куровицька та її заступниця для справ організаційних Софія Геврик вз'яли участь у відкритті виставки "Три покоління Холодних".

29 квітня з нагоди святкування п'ятдесятилітнього ювілею Федеральної Кредитової Кооперативи в Нью-Йорку відбувся концерт і прийняття, в якому взяла участь голова СУА. На концерті було вручено чек на 10 тисяч дол. на потреби СУА та 500 тисяч дол. на потреби Українського Музею у Нью-Йорку.

29 квітня відбулися Загальні збори Округи Північного Нью-Йорку у Сиракузах. Ольга Тритяк – референтка архіву – репрезентувала СУА. Голова передала присутнім привіт від Екзекутиви.

5 травня відбулися "христини" 127-го Відділу у Нью-Йорку, на яких виступила з привітом голова СУА Ірина Куровицька та її заступниця у справах організаційних Софія Геврик. Присутніми з Екзекутиви були Варка Бачинська – протоколярна секретарка, Ірена Стецьків – вільна членка. Заснування 127-го Відділу завдячуємо Ірені Чабан і голові 127-го Відділу Оксані Лиховид.

6 травня відбувся з'їзд Округи Нью-Йорк, в якому взяла участь голова СУА.

14 травня відбулася зустріч і прийняття у Нью-Йоркському Університеті, у Wagner School of Public Administration. Університет запрошує групи урядовців з України для ознайомлення їх з урядовим правлінням в Америці та ділянками публичної адміністрації. На ці зустрічі запрошують голів організацій, які мають нагоду розказати про свої організації гостям з України.

Голова Ірина Куровицька роздала присутнім журнал СУА "Наше Життя".

15 травня в УККА виступав президент 52-ї Генеральної Асамблеї, голова Руху і депутат Верховної Ради Геннадій Удовенко. У зустрічі взяла участь голова СУА Ірина Куровицька та референтка суспільної опіки Надія Шмігель. Того самого вечора відбулася зустріч в Українському Інституті Америки з групами з Інституту менеджменту в Києві. СУА репрезентувала Варка Бачинська, яка інформувала присутніх про роботу СУА.

18 травня відбулося засідання Екзекутиви Українського Музею.

19 травня СУА отримав запрошення взяти участь у засіданні УККА, яке скликав Тарас Гунчак – голова Комісії об'єднання. Оскільки в той самий час Екзекутива СУА мала своє засідання, на прохання голови Ірини Куровицької у засіданні УККА взяла участь як спостерігач Почесна голова СУА Анна Кравчук.

**Річні наради Головної Управи СУА відбудуться
6-7 жовтня 2001 р. у Нью-Йорку.**

ДІЯЛЬНІСТЬ ОКРУГ І ВІДДІЛІВ

ОКРУГА ПІВНІЧНОГО НЬЮ-ЙОРКУ

ХРОНІКА ЗА 2000 РІК

Відділ	Рік засн.	Місцевість	Членство	Голова
46-ий	1967	Рочестер	20	Т. Баб'юк
47-ий	1952	Рочестер	61	М. Лилак
49-ий	1933	Баффало	36	У. Лоза
68-ий	1957	Сиракузи	9	Ю. Сидорович
97-ий	1968	Баффало	25	М. Пашковська
120-ий	1982	Рочестер	12	І. Грасман

Округа має 6 Відділів – 163 членки. Голова Округи – Марта Стасюк.

9-го квітня Округа відбула з'їзд у приміщенні української католицької церкви св. Івана Хрестителя, Кенмор, Н.-Й. Головну Управу репрезентувала голова СУА Ірина Куровицька. Закінчивши ділову частину з'їзду, голова Округи в присутності 220 осіб офіційно відкрила урочисте відзначення 75-літнього ювілею заснування СУА і 45-літнього ювілею заснування Округи. Господарями цього заходу були 49-ий і 97-ий Відділи.

З нагоди 75-ліття СУА Головна Управа відзначила всіх колишніх голів округ і всіх теперішніх голів відділів Округи за віддану і жертвовну для СУА працю. Від Округи за довголітню працю в Окрузі Марія Крамарчук і Тетяна Шутер (47-ий Відділ) одержали грамоти. Урочистість завершилася підписанням звернення, виготовленого на заклик Головної Управи, до сенаторів і конгресменів у Вашингтоні, сприяти наданню допомоги Україні Міжнародним Валютним Фондом.

У грудні Округа підготувала список з 38 приватних фондаций, до яких вислали листи з пропозицією взяти участь у новій акції СУА “Молоко і булочка наймолодшим школярам України”.

46-ий Відділ ім. Олени Теліги має 20 членок, три виїхали з Рочестеру. Голова і три членки входять до Окружної Управи. Відділ відбув загальні збори і дев'ять ширших сходин з участю у середньому 12 членок. На сходинах, які були відкриті для загалу, були виголошені такі реферати і доповіді: “Сучасні обставини в Україні” – доповідач Богдан Захарчипин. “Russia, Ukraine Wage War of Words” Аскольда Крушельницького прочитала Таня Баб'юк. Оля Колинеч розповіла про свої враження після одномісячної подорожі по Франції та зустрічі з тамтешніми українцями. “Пам'яті Олени Лотоцької” – репортаж, опрацьований Іванною Рожанковською і Любов'ю Волинець, прочитала Стефа Вовкович. Катруся Лялюк, учасниця УПА, прочитала спомин зі свого життя. Христина Семен, студентка 4-го року

медичного факультету Львівського університету, розповіла про здоров'я та медичну опіку жінки в Україні. Таня Баб'юк прочитала два нариси: “Свят-Вечір” Олекси Воропая і “На сторожі родинного свята” Наталі Ливицької-Холодної.

Надя Трач провела курс писання писанок в Penfield Bay Trail School і ознайомила 150 учнів середньої школи з історією і символікою української писанки. Фрагменти цього курсу були показані на 8-му каналі Рочестерського телебачення. Місцева газета “Democrat & Chronicle” помістила велику кольорову світліну і допис про курс. У Рідній школі ім. Тараса Шевченка Надя Трач навчала дітей старших клас писати писанки. Ляриса Харамбура висвітлила фільм “Писанка” у Lincoln Park School-44, влаштувала показ писання писанок і розказала про історію походження писанки. Цю програму повторили в Рідній школі ім. Тараса Шевченка для дітей молодших клас.

9-го квітня 15 членок взяло участь в Окружному з'їзді, після якого відбулося святкування 75-ліття СУА і 45-ліття Округи Північного Нью-Йорку. Членки щедро подарували українські речі для продажу до крамнички Українського Музею в Нью-Йорку.

У справі підтримки економічних реформ в Україні вислали листи до сенаторів: Patrick Moynihan, Jesse Helms, Charles Schumer і конгресменки Louise M. Slaughter.

Культосвітня референтка Стефа Вовкович зайнялася організуванням і представленням 21 дебютанток та їх ескортів на балу “Червоної Калини”. Ляриса Харамбура і Таня Баб'юк репрезентували Відділ на ювілейному бенкеті до 50-ліття Пластової Станиці в Рочестері. Відділ вислав побажання та закупив за 100 дол. сторінку в пропам'ятній книжці. Надя Трач прийняла іспит з української мови (NY State Ukrainian Language Regents) учнів рочестерської околиці. Традиційна річна прогулянка відбулася цього року по Erie Canal.

Голова Відділу Таня Баб'юк і Стефа Вовкович репрезентують Відділ на сходинах Комітету відзначення 100-ліття поселення українців у Рочестері. У серпні влаштували одноденну виставку під час ярмарку “Monroe County Fair” в Heritage Village. Організатори виставки Стефа Вовкович, Уляна Баб'юк, Слава Коба і Таня Баб'юк вітали гостей. Членки також помагають під час річного фестивалю і свята св. Йосафата. У вересні Уляна Баб'юк, Параня Смит, Слава Коба і Таня Баб'юк взяли участь у сходинах Окружної Управи в Баффало. У жовтні голова репре-

зентувала Відділ на прийнятті, влаштованим церквою св. Йосафата для посадника міста Львова Василя Куйбиди. Стефа Вовкович і Таня Баб'юк репрезентували Відділ на прийнятті Української Кредитової Спільки і Poltava Sister City для делегації з України, яка брала участь у засіданнях "Project Harmony" в Рочестері.

У листопаді під час ширших сходин Стефа Вовкович висвітлила відео та поділилася своїми вражіннями з подорожі по Україні. Уляна Баб'юк, яка була учасницею зборів Конференції Українських Пластових Організацій (КУПО) 9-12 листопада в Києві, поділилася з членками приємними вражіннями та успіхами організації в Україні.

Членки приготували і продавали великодні і різдвяне печиво. Вислали два пакунки в Україну і 700 дол. до Головної Управи для акції "Молоко і булочка наймолодшим школярам України". Надя Трач вислала чотири пачки в Україну коштом 210 дол. Членки Відділу беруть активну участь в Українсько-Американській Організації Рочестеру, у підготованні балу "Червоної Калини", Комітеті "100 ліття поселення українців в Рочестері" і парафії св. Йосафата.

47 Відділ ім. Лесі Українки має 61 членку. Вибули дві членки. Пресова референтка – Аріядна Бах. Голова Відділу і чотири членки входять до Окружної Управи. Від США до СФУЖО входить Ірина Руснак – перша заступниця голови Контрольної комісії.

Відділ відбув загальні збори, сім ширших сходин та одні сходини Управи. Сходини відбувалися у залі церкви св. Йосафата.

Упродовж 2000 р. ми вислухали такі реферати та доповіді: Таня Шутер "Свою Україну любіть" (у роковини Тараса Шевченка). Ірина Руснак – "Життя і діяльність Олени Лотоцької – довголітньої голови США". Марія Лилак "Лист від онучки", І. Руснак "Сповідь перед матір'ю", М. Лещиншин – вірш "Гості з України". Т. Шутер – "Софія Русова, ентузіастка-піонерка українського жіночого руху". І. Руснак ділилася вражіннями з перебування в Івано-Франківську, розказувала про життя і працю союзнок України. Л. Домбчевська – "Спомин про Наталю Озаркевич-Кобринську, засновницю товариства Руских жінок у Станіславові". М. Лилак – "Невинний жарг для мого віку". Аріядна Бах прочитала статтю про Наталю Шухевич – дружину генерала УПА Романа Шухевича-Чупринки, яка одержує від українського уряду пенсію в 8.50 дол. місячно.

Сім делегаток репрезентували наш Відділ на Окружному з'їзді 9 квітня в Баффало, після якого відбулося відзначення 75-ліття США і 45-ліття заснування Округи. Кореспонденційна секретарка вислала упродовж року 17 листів, серед яких один до сенаторів та конгресменок у Вашингтоні в справі надання Україні коштів Міжнародним Валютним Фондом.

Відділ щороку влаштовує т. зв. "толоку" – випікання різдвяного і великоднього печива, – прибуток з якої у великій мірі підсилює касу Відділу. Цілий рік членки провадять крамничку Осередку української спадщини "Мозаїка", а під час церковного фестивалю мають свій стенд з прегарними експонатами народного мистецтва, а також льотерію, яка цього року дала прибуток 305 дол. Мистецька референтка виготовляє спеціальні виставки: на різдвяні свята – вертеп та ялинку, писанки під час великодніх свят.

Відділ за традицією висилає на день св. Миколая три пачки з цукерками для дітей в Івано-Франківську, Ново-Волинську та Отинії. Референтка суспільної опіки вислала 13 пакунків з одежею, взуттям та журналами в Україну з поштовою оплатою 738 дол. На Фонд Чорнобиля США зібрали 4.170 дол., на Фонд ім. О. Лотоцької вислали 500 дол., на стипендії 400 дол., на Український Музей в Нью-Йорку – 275 дол. На акцію "Молоко і булочка наймолодшим школярам України" – 250 дол., для "Бабусь" – 200 дол., сиротам – 100 дол. Вислали на операцію та ліки для Дмитрика Хавуляка в Отинії 3.000 дол. Три наші членки спонсорують висилку журналу "Наше Життя" в Україну.

49-ий Відділ ім. Ольги Басараб має 36 членок, з яких одна (Анна Федорак) одержала Членський статус, завдяки чому є звільнена від усіх членських сплат. Дві членки входять до Окружної Управи, а саме Уляна Лоза – голова Контрольної комісії і Ліда Стасюк – вільна членка. Відділ відбув загальні збори, сім ширших сходин і одне засідання Управи. Середнє число членок на ширших сходинах 15-20.

Щороку, в лютому, Відділ організовано, з прапором, відзначає роковини героїської смерти своєї патронки Ольги Басараб св. Літургією і Панахидою. Рівночасно згадуємо членок Відділу, які відійшли у Вічність. Лютий є також місяцем посилення Стипендійної акції, яку проводить референтка Оксана Салдит лютючками. Також користуємось чемністю українських радіопередач – недільного радіомовлення Патріархального Товариства, яку очолює Оксана Бережницька, і суботнього – Юрія Дармограя.

Відділ є членом Баффалівської Федерації Жіночих Клубів (Buffalo Federation of Women's Clubs). Зв'язковою є Анна Заньків, яка разом з іншими членками Відділу бере участь у засіданнях і конвенціях Федерації. У 200 році мали нагоду двічі задемонструвати українську вишивку. Під час Holiday Party, спонсорованою Федерацією в грудні, учасниці, членки Відділу і гості, разом 10 осіб, заспівали декілька українських колядок, за що були нагороджені оплесками і подякою англомовних співучасниць вечора.

9-го квітня під час відзначення 75-ліття заснування США і 45-ліття заснування Округи грамоти подяки за працю у Відділі одержали Анна Поліщук і Оріся Перейма.

Закінчення в наступному числі.

ВІТАЄМО !

Управа і членки 33-го Відділу Союзу Українок Америки ім. Лесі Українки в Клівленді сердечно вітають нових членок з “четвертої хвилі” Марію Кузь, Оксану Шараневич і Євгенію Бенко та бажають їм приємної та успішної праці у нашому Відділі.

*Ольга Дем'янчук, голова Відділу.
Стефа Балазутрак, секретарка.*

ГОСТИНА 76-го ВІДДІЛУ СУА ім. НАТАЛІ КОБРІНСЬКОЇ

“Традиційний оселедець” є щорічною імпрезою 76-го Відділу у Воррені, Мі., яка відбувається зазвичай в березні під час Великого посту. Програма різноманітна: гумористична, музична, поважна, з “літературною закваскою” і мистецтвом. Цьогорічна гостина відбулася в залі церкви св. Йосафата 11 березня. Її відкрила наша невтомна голова Стефа Оглоб'як вітанням виконавців програми, гостей і всіх союзниць. Прикрашена весняними квітами, зала викликала у присутніх приємний настрій. Програму вела Віра Крива – знавець мистецького слова і гумору. Виконавцями імпрез була музична група з України “Калиновий цвіт” у складі: Ю. Маршрупа, В. Величко та О. Осипова із солісткою Є. Крикун. Спершу прозвучали народні пісні: “Повіяв вітер степовий”, “Лист ожини”, “Перелаз”, “Тумани”, “Чорнобривці”. За ними наспіла черга гуморескам у виконанні В. Кривої. Пісня “Ми не розлучались з тобою, Україно” (слова Марії Гарасевич, музика Ю. Марштуни) усіх розчулила. У залі була присутня професор М. Гарасевич. Всі присутні, дякуючи виконавцям, полинули думками в Україну, де провели щасливі роки... Відзначаючи роковини Т. Шевченка, Віра Крива прочитала поему “Тополя”. Її майстерне виконання, віддзеркалюючи геніяльність нашого поета, дійшло до сердець всіх слухачів.

Приємно підкреслити, що Е. Крикун і В. Крива стали членками СУА, а отже, своїми мис-

тецькими виступами сприяють нашій праці на благо СУА і України. У перерві членки частували присутніх смачним буфетом-оселедцем, який також має свою традицію. Проте відчувалася відсутність незабутньої Марти Гущар-Василькевич, яка все була дуже активною у Відділі. Вона відійшла у вічність 3 березня ц.р.

Програму закінчила Віра Крива молитвою “Божі сліди” (переклад з англійської мови), яка залишила роздуми про Божу Благодать.

Підсумовуючи враження з цього вечора – декілька слів про 76-ий Відділ, який від скромних початків поступово вибивається на одне з чільних місць в нашій Окрузі. Він існує вже 38 років, допомагаючи студентам, та акціям СУА і Україні. Про це згадала Наталка Гевко, голова Округи, закриваючи вечір. Вона закликала новоприбулих жінок включатися в ряди СУА задля виховання молодого покоління, та збереження нашої спадщини і культури, бо життя висуває все нові вимоги і завдання. Н. Гевко подякувала голові С. Оглоб'як за зразкову організацію вечора, виконавцям гарної програми і всім членкам Відділу за гостинність.

Присутні йшли додому задоволені від вдалої імпрези.

До побачення на вечорі традиційного
“Оселедця” в 2002 році!

Ксеня Кучер.

Закінчення зі стор. 6.

Мені особисто щастило на чоловіче довкілля. І в батькові, і в чоловікові я знайшла не лише близьких людей, але й справжніх товаришів. От і тепер інколи мало не сварюся з Юрком (так звати мого чоловіка), який настирливо вимагає від мене постійного росту, нових статей, ідей.

Яким вбачаєте майбутнє України?

Інколи мені здається, що мій оптимізм трагічний. Але лише часом... Не тільки вірою, але й

сподіваюсь, що це майбутнє буде світлим. Впевненість вселяють покоління, що підрастають. Вони є нашою найбільшою гордістю і найбільшим скарбом України.

Я вдячна за розмову. А політика не вабить Вас? Подумайте!.. Нам потрібні такі жінки! Патріотки, сміливі, з дипломатичним досвідом.

Бажаю успіхів!

Розмову вела Наталка Даниленко,
заступниця голови СФУЖО.

Членки 124 Відділу СУА з хресними мамами під час "Христин" Відділу, 25 березня 2001 р.

Зліва, перший ряд: Ірена Куц, Люба Сенедяк-Кривенька, Анна Гульчевська, Ярослава Савка, Катя Гуран, Наталя Хахула, Іня Копачинська-Попович, Стефанія Цегельська (хресна мама), Люба Мицик (голова Відділу), Марія Наваринська (хресна мама), Ірена Манус, Анна Куриляк, Оля Ліс, Оля Павук, Катруся Ярема, Ірена Крайник, Оріся Петріна-Джонсон, Міра Ганкевич, Люба Ціховляс, Оля Черкас. Другий ряд: Ліна Сливка, Марічка Бравн, Маруся Серна, Ляриса Головата, Наталя Головата, Дзвінка Чорна-Голія, Ева Райнгардт, Стефа Боднар, Стефанія Кобилецька. Відсутня Соня Рудольф.

НОВОСТВОРЕНИЙ ВІДДІЛ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ У САНКТ-ПЕТЕРБУРГІ, ФЛ.

Якраз на зламі двох тисячоліть і у 75-ту річницю існування СУА постав наш Відділ. Чотири колишні союзнянки – усі з Чикагської Округи – Люба Мицик, Ляриса Головата, Ірена Куц і Міра Ганкевич взяли за це діло. Після нескінченних телефонних розмов між собою та іншими можливими кандидатками на членок, ідея створення відділу набула реальних обрисів. Нам вдалося відшукати і заактивізувати жінок, які були менше зайняті або взагалі не належали до жодних інших організацій. Марія Наваринська з поблизького Норт-Порту, членка 56-го Відділу СУА і колишня голова Чикагської Округи, завжди була з нами в контакті з порадами і вказівками. Вона ж і була присутня як уповноважена головою СУА на наших перших сходах, які відбулися 6 травня 2000 р. Членок засновниць було одинадцять. Тут треба з великим признанням їх вчислити, бо завдяки їм і тільки їх зусиллям зорганізувався цей Відділ: Люба Мицик, Ляриса Головата, Міра Ганкевич, Ірена Манус, Ірена Куц, Наталя Головата, Ірена Крайник, Оріся Петріна-Джонсон, Стефанія Кобилецька, Оля Черкас і Дзвінка Чорна-Голія.

Відразу заходилися плянувати працю. По-перше, треба було повідомити громадянство, що

ми існуємо, а по-друге – знайти якісь фонди, щоб принаймні зможти заплатити обов'язкову вкладку до Головної Управи.

Перша поява на громадській арені була на церковному фестивалі, де ми мали свій стіл. Завдяки нашим молодим і дуже активним членкам Олі Черкас, Марічці Бравн і Наталі Хахулі про нас довідалося жіноцтво і, в додаток, ми залучили кілька нових членок.

Друга імпреза – відвідини св. Миколая – радість для дітвори і щось нове у громаді на терені Ст. Петербургу. Знову ж Оля Черкас і Ліля Котович спричинилися до морального успіху цього заходу.

Однак головною нашою ціллю і старанням від самого початку було відбути "христини" Відділу. Тому на кожних сходах, попри всі поточні справи, ми потроху плянували цю урочисту подію. Вибрали комітети для кожної ділянки – кухня, рекляма, декорації, програма – і всі старанно приготувалися кожний у своїй ділянці.

Дата 25 березня 2001 р. назавжди закарбувалася у нашій пам'яті. Багато праці, але ж і успіх! 56-ий Відділ СУА з Норт-Порту підтримав нас численно – близько 35 осіб. Дві пред-

ставниці з 17-го Відділу в Маямі і численна наша Ст.-Петербурзька громада заповнили церковну залю. А заля розцвіла, неначе правдивий український город, живими соняшниками на столах, а сцена і стіни – трипільськими вазами і соняшниками. Це дбайлива рука нашої декоративної комісії під проводом невтомної заступниці голови Ляриси Головатаї. Членки у кількості 28 осіб разом з двома хрищеними матерями увійшли до залі під спів славня США. Церемонія христин полягав в тому, що хресні мами, а ними були Стефанія Цегельська з 33-го Відділу у Клівленді (колишня його голова) і Марія Наваринська – членка 56-го Відділу в Норт-Порті, тримали свічки, ведуча програмою незмінна Дзвінка Голія викликала членок, а голова Люба Мицик з'єднувала усіх стрічками. Потім цілий Відділ відспівав “Ласкаво просимо”, а голова і дві молоденькі союзанки Ліна Сливка і Наталія Головата з рушниками і короваем вітали гостей. Наприкінці дві голови Фльоридських Відділів Оріся Свистун (56-ий Відділ) і Люба Мицик (124-ий Відділ) разом з хресними матерями засвітили свічки життя.

Парох місцевої української католицької церкви Богоявлення Господнього о. мітрат Матвій Берко прочитав уривки зі святого письма і поблагословив трапезу. Вишуканий буфет був у досвідчених руках Ірени Крайник і її комітету.

Наш Відділ прийняв собі за патронку Ладю Могилянську – поетесу, розстріляну в радянському концтаборі у 30-х роках. Про неї коротенько сказала Дзвінка Чорна-Голія по українськи і Марічка Бравн по-англійськи. Прийнявши її за патронку, ми поклали одну символічну троянду на її незнану могилу.

Вітаючи новостворений Відділ, Стефанія Цегельська закликала до дружньої співпраці з іншими громадськими і прицерковними організаціями на терені Ст.-Петербургу. Марія Наваринська, натомість, вітаючи нас, підкреслила багатобічну працю США та розказала про osiąги упродовж 75 літ існування організації.

Наспіло кілька письмових привітань, зокрема і від нашої шановної голови Головної Управи Ірини Куровицької, які були відчитані.

*Членки-основниці 124 Відділу США ім. Ладі Могилянської в Ст. Петербурзі, Фльорида, 6 травня 2001 р.
Зліва: Ляриса Головата (заступниця голови), Наталія Головата, Стефанія Кобилецька, Ірена Мамус (скарбник), Люба Мицик (голова), Марія Наваринська (уповноважена від Головної Управи), Ірена Куц (референтка суспільної опіки), Оріся Джансон (Контрольна комісія), Ірена Крайник (Контрольна комісія), Міра Ганкевич (секретарка).
Відсутні: Оля Черкас і Дзвінка Голія.*

Оріся Свистун привітала від 56-го Відділу і Ірена Дзюбинська – від 17-го Відділу в Маямі.

У мистецькій частині виступила група членок Відділу під проводом Олі Черкас, виконавши три пісні. Також місцевий октет під керуванням Мирослави Галан із солістом з Канади Степаном Кривеньким виконав чотири пісні, за що ми йому щиро дякуємо.

Укінці слово взяла Люба Мицик. Вона подякувала всім за участь і за працю з надією, що нікого не пропустила і в дещо гумористичний спосіб пригадала членкам, що тепер треба дійсно ставати до роботи.

Треба тут згадати, що рекляму очолювала Ліна Сливка, виготовивши вступні квитки, запрошення, летючки і програмки. Виставку Українських мистецьких творів оформили Дзвінка Чорна-Голія і Стефа Боднар.

Сподіваємося, що ми склали іспит перед громадою і виконали задумане діло по нашій змозі якнайкраще.

Зараз, справді, треба ставати до праці.

Міра Ганкевич, пресова референтка.

**ПРОСИМО НЕ ЗАБУТИ ПРОДОВЖИТИ ПЕРЕДПЛАТУ ЖУРНАЛУ “НАШЕ ЖИТТЯ”
ЧИТАЧАМ В УКРАЇНІ**

Членки 56-го Відділу СУА.

56-ий ВІДДІЛ СУА – ДЕСЯТИЙ РІК ІСНУВАННЯ

ХРОНІКА за 2000 р.

На південно-західному узбережжі Флориди розкинулась “Українська Мекка”, або, краще, наш український Норт-Порт, який ніби магнетом, притягає Українців зі всіх стейтів Америки. Завдяки цьому, маємо надійний і міцний 56-ий Відділ СУА із “залогою” у 100 членок – невтомними союзницями, які активно і віддано працюють для добра своєї організації, для добра України, що відроджується.

2000-ий рік дуже скоро проминув для членок нашого Відділу. Зроблено багато у загально суспільному, культурно-освітньому, харитативному, мистецько-розваговому напрямках. Осягнуто багато!

Для Обласної дитячої лікарні у Львові (відділ у Брюховичах) закупили 2 діагностичні прилади для дітей з вадами зору.

Переслали до Головної Управи СУА 1,500 дол. на молоко і булочку дітям-школярикам в Україні. Стипендійна акція також утримується належно. З нетерпінням чекаємо, коли, нарешті, “зрушиться” будівництво Українського Музею в Н.Й., щоби посилити і потроїти наші пожертви на Музей.

Мистецька референтка Х. Лазор кожного року перед Великоднем влаштовує показ писання писанок та виставку їх по бібліотеках міст Сарасоти, Венісу, Порт-Шарот та ін. З цієї нагоди американська преса відгукується прихильно про українців.

На День незалежності 4 липня беремо участь у місцевому святкуванні, а наші мистецькі вишивки звеличують святкову параду.

Нове тисячоліття Відділ розпочав спільним різдвяним святом. Проварила ввечері Н. Іванчук. 5 лютого відбулася карнавалова забава при звуках оркестри подружжя Меренів із вагомим фінансовим прибутком. 23 лютого з ініціативи нашого Відділу при співучасті жіночих організацій ОЖЧСУ і “Золотого Хреста” відзначили свято “Жінки – героїні”. Гість з України Дарія Гусяк, двадцятип’ятирічний в’язень Гулагу, була головним промовцем. Вела програму Галина Король. Дуже успішний вечір “Жіночого пера” відбувся при вщерть виповненій залі 8-го квітня. Про письменниць О. Пчілку, У. Кравченко, О. Кобилянську і Н. Королеву доповідали Г. Король, Н. Іванчук, М. Наваринська, Р. Яримович.

Доповіді перепліталися музичними виступами квартету СУА “Мрія” у складі О. Пастернак, М. Ковальської, Н. Лобур і З. Филипович при музичному супроводі О. Лазор. Ліна Сливка грала на бандурі, Люся Гарасимів і Оріся Білас деклямували. Марія Наваринська уміло провадила програмою.

У листопаді відбувся Ювілейний бенкет з нагоди сімдесятип’ятиліття СУА. Головним гостем була голова СУА Ірина Куровицька, яку присутні вітали бурхливими оплесками. Голова СУА разом з головою нашого Відділу, невтом-

ною і “всюдисущою” О. Свистун та гістьми – культурно-освітньою референткою з Маямі І. Ракуш і головою новоствореного Відділу у Ст. Петербурзі Л. Мицик – завершили церемонію запалення свічок. З. Филипович відспівала молитву СУА. Головою комітету була М. Наваринська, вела програмою Я. Яримович. Склад Ювілейного комітету: голова Відділу О. Свистун, голова комітету М. Наваринська, Любов Добровольська-Інграм – музичний керівник, Мстислава Ван-Меггелен, Анна Павлів-Маріяні, Роксоляна Яримович, Гелен Петришин, Іванна Головата, Лідія Белендюк, Люся Гарасимів, Галина Король, Галя Янчишин, Надія Іванчук, Маруся Чорна, Христя Лазор, Слава Малюк, Анна Скіць. Привітання для нашого Відділу написала шановна гостя, член Спілки письменників України поетеса Ганна Черинь. У програмі вечора виступав хор СУА під керуванням мгр. Люби Інграм, сольоспів Уляни Стадник, фортепіановий супровід А. Маріяні, квінтет – У. Стадник, Л. Бойко, А. Маріяні, З. Филипович, Р. Стецьків-Лонг (бандура). Деклямувала Г. Король. Л. Герасимів приготувала смачну перекуску. Такі “вечори” зміцнюють товариські стосунки між українськими поселенцями Норт-Порту і околиці, заохочують до праці в громаді.

17-ий відділ СУА з Маямі запросив на відзначення 75-ліття СУА хор нашого Відділу. Автобус zorganizувала член Управи Відділу І. Головата. У прогулянці взяло участь 48 осіб, дорогу кожний оплатив сам. Своєю присутністю ми помогли ширше звеличити ювілейне свято Союзу Українок Америки.

Учасниці літературного вечора. Перший ряд: О. Свистун, О. Сливка (бандуристка). Другий ряд, зліва: Т. Король, А. Іванчук, О. Пастернак, М. Ковальська, Н. Лобур, З. Филипович, Л. Гарасимів, Р. Яримович, О. Білас, М. Наваринська. Піаніст – О. Лазор.

Двічі на рік організуємо “пікніки” – прогулянки до Мексиканської затоки. Смачні полуденки і весела програма, за яку ми найбільше вдячні д-рові Євгенові Стецькову, приваблюють багато українців. Одночасно маємо добрий прибуток, котрий “іде” на гуманітарну допомогу Україні.

Щомісяця відбуваємо ширші сходини, на яких обмінюємося думками, пізнаємо себе.

Усі членки передплачують “Наше Життя”, про що дбає скарбник – наша прикладна Раїса Кохно.

2001-2002 рр. будуть дуже важливими у нашій праці, оскільки XXVI Конвенція СУА відбудеться у нас, на Фльоріді, в мальовничому місті Сарасота, серед струнких пальм і шуму хвиль Мексиканської затоки.

Галина Король, пресова референтка.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ВІДДІЛІВ

10-ий ВІДДІЛ СУА ім. ЛЕСІ УКРАЇНКИ, Філядельфія, ПА.

Загальні збори відбулися 3 березня 2001 р. Головою зборів була Галина Гомзяк, секретаркою – Іванна Возна.

Управу Відділу обрано у такому складі: Теодозія Гарасевич – голова, Галина Гомзяк – заступниця голови, Анна Заброцька – секретарка, Галина Утриско – скарбник.

Референтки: організаційна – Наталія Мацьків, культурно-освітня – Галина Гомзяк, пресова – Анна Кос, музейна – Євгенія Харків, суспільної опіки – Іванна Возна, господарські – Анна Матковська і

Анна Вомпель.

Контрольна комісія: Анна Заброцька, Іванна Возна, Галина Гомзяк.

Анна Кос, пресова референтка.

82-ий ВІДДІЛ СУА, Нью-Йорк, Н.-Й.

Новообрана Управа на 2001 р.: Лідія Стасюк – голова, Олександра Кіршак – заступниця голови, Ольга Гірна – секретарка, Емілія Балабан – скарбник.

Референтки: Любов Кожух – організаційна, Марія Лев – музейна, Теодора Бриттан – суспільної опіки і стипендійна, Мирослава Мирошниченко –

пресова, Юлія Крися, Анна Стасів – господарські.

Контрольна комісія: Стефанія Чорнодольська, Ольга Кекіш, Наталія Канюга.

М.М., пресова референтка.

1-ий ВІДДІЛ СУА Нью-Йорк.

Загальні збори 1-го Відділу відбулися 9-го грудня 2000 р. Головою зборів була Стефанія Семущак, секретарювала Мар'яна Задоянна. Окружну Управу репрезентувала її голова Надя Савчук.

Управу Відділу обрано в такому складі: Лідія Магун – голова, Леся Гой – заступниця голови, Стефанія Семущак – протоколярна секретарка, Ганя Сєрант і Марія Сенькович – кореспонденційні секретарки, Стефанія Гуменюк – скарбник.

Референтки: Александра Барабаш – організаційна, Іванна Мачай і Ольга Дейнеко – культурно-освітні, Стефанія Лопух і Таня Савицька – імпровізаційні, Софія Вацик і Дарія Рекуча – суспільної опіки, Мар'яна Задоянна – пресова, Віра Шуль і Анна Натина – мистецько-музейні, Євгенія Вацик – виховна, Катруся Папуга і Параскевія Сусь – відповідальні за влаштування фестивалю, Марія Федірко – зв'язків, Рома Раковська – стипендійна, Ірена Старосольська і Марія Касіян – господарчі. **Контрольна комісія:** Марія Мотиль – голова, Дарія Чижик, Марія Качунь, Софія Костюк, Марія Савицька – члени.

Щиро вітаємо нових членок нашого Відділу – Любов Серветник і Таню Савицьку!

Мар'яна Задоянна, пресова референтка .

8-ий ВІДДІЛ СУА, Парма, Ог.

Загальні збори Відділу відбулися 9-го грудня 2000 року в домівці СУА. На зборах була присутня голова Окружної Управи Огайо Іванна Шкарупа. Збори відкрила молитвою голова Відділу Настя Стецик. Головою загальних зборів обрано Марту Грушкевич, секретарем – Христю Фединську.

Склад управи на 2001 р.: голова – Настя Стецик, заступниця голови – Катя Биссел, скарбник – Христя Фединська, секретарки: протоколярна – Марта Грушкевич, кореспонденційна – Люба Сохоцька

Референтки: зв'язків – Ліза Кусяка, культурно-освітня та імпровізаційна – Дозя Кріслата, організаційна – Наталка Кузик, музейно-мистецька – Люда Гроссман, суспільної опіки – Тамара Копистинська, пресова – Люся Лебідь, стипендійна – Марта Боднар.

Контрольна комісія – Ліда Дем'янчук.

Вітаємо нових членок 8-го Відділу – Іванку Боднарук і Соню Ковч!

Марта Грушкевич, голова.
Христя Фединська, секретар зборів.

63-ий ВІДДІЛ СУА ім. СОФІЇ РУСОВОЇ, Воррен, МІ.

Загальні збори нашого Відділу відбулися 20-го січня 2001 р. Присутніх було 19 членок. Окружу репрезентувала її голова Наталія Гевко. Президія зборів: голова – Ксеня Антипів, секретарка – Ольга Процик.

Управу на 2001 рік обрано у такому складі: голова – Ольга Гриньків, заступниця – Ольга Гищак, друга заступниця – Ірена Іваницька, протоколярна секретарка – Ольга Процик, кореспонденційна секретарка – Євгенія Муштук, скарбник – Дана Андрушків.

Референтки: культурно-освітня – Василина Гординська, пресова – Ярослава Казанівська, організаційні – Катруся Іванчук і Люба Петрик, суспільної опіки – Марія Готра, музейна – Ольга Макар, господарська – Тереса Сливка.

Контрольна комісія: голова – Ксеня Антипів, члени – Іванка Котів, Варя Сіра.

Ольга Процик.

27-ий ВІДДІЛ СУА, Пітсбург, ПА.

Річні збори 27-го Відділу ім. Ольги Басараб відбулися 28-го січня 2001 р. у церковній салі Св. Трійці в Карнегі, Па. На сходах обговорювали ряд важливих справ, зокрема святкування 75-ліття СУА.

Вирішили 29 липня в приміщенні готелю Голидей-Ін у Грін Трі, Па., велично відсвяткувати ювілей.

На 2001 р. обрано нову Управу Відділу: Анна Конецька – голова, Марійка Заліщук – заступниця голови, Люба Глутковська – секретарка, Ярослава Комічак – скарбник, Любомира Йолдиш – член Управи.

Референтки: Іванна Старощак – пресова (укр. мова), Мотря Годованець – пресова (англ. мова) і виховна, Ольга Кармазин – суспільної опіки і господарська, Любомира Йолдиш – музейна, Люба Глутковська – культурно-освітня і імпровізаційна.

Іванна Старощак, пресова референтка.

33-ий ВІДДІЛ СУА ім. ЛЕСІ УКРАЇНКИ.

4-го лютого 2001 р., в домівці СУА відбулися загальні збори 33-го Відділу ім. Лесі Українки. Головою зборів була Лукія Гриців, заступницею – Марія Футей, секретаркою – Ніна Сікора. Від Окружної Управи до президії запросили Іванну Шкарупу.

Управу Відділу вибрано у такому складі: голова – Ольга Дем'янчук, перша заступниця – Емілія Русин, друга заступниця та протоколярна секретарка – Люба Боднар, кореспонденційна секретарка – Стефа Балагутрак, скарбник – Лукія Медицька.

Референтки: організаційна – Степанія Вільшанецька, культурно-освітня – Олена Хміляк, суспільної опіки – Марія Футей, комісія – Стефанія Балагутрак, Ірина Кріса, Ірина Стахур, секретарка – Люба Лешньовська, стипендійна – Іванна Вовк, мистецько-музейна – Лукія Гриців, виховна – Люба Сліпець-Лис, господарські – Марія Грабська, Анна Кілярська, Ольга Охрін, пресова – Ніна Сікора, зовнішніх зв'язків – Олена Хміляк.

Контрольна комісія: голова – Ірина Дубас, членки – Марія Антонів, Леся Волошин, заступниця – Віра Смаль-Стоцька.

Ніна Сікора, пресова референтка.

47-ий ВІДДІЛ ім. ЛЕСІ УКРАЇНКИ, Рочестер, Н.-Й.

4-го лютого 2001 р. відбулися загальні збори Відділу з численною участю членок.

Обрано нову Управу на 2001 р. у такому складі: голова – Марія Лилак, заступниця голови та музейна референтка – Татяна Шутер, протоколярна й кореспонденційна секретарка – Дора Сторожинська, Марія Костів, скарбник

Референтки: фінансова і пресова – Аріядна Бах, мистецька – Христина Ковч, організаційна – Марія Крамарчук, стипендійна – Анна Чорнобиль, суспільної опіки: (пачки – Катерина Лялька, відповідальна за допомогу “бабусям” – Ірина Михайлюк, за відвідини хворих – Ірина Гафткович, Анна Ейна), господарські – Анна Сохоцька, Катерина Лялюк, Анастазія Лучанко, Емма Адамчук, зв'язків – Марія Лещиньш, вільні членки – Катерина Щур, Ольга Ганушевська.

Контрольна комісія: Ірина Руснак – голова, Ірина Шмігель, Тамара Гривнак, Люба Хома, Ольга Червінська – члени.

97-ий ВІДДІЛ СУА ім. МАРУСІ БЕК, Баффало, Н.-Й.

Збори 97-го Відділу СУА ім. Марусі Бек у Баффало, Н.-Й., відбулися 14 лютого 2001 р. На зборах була присутня голова Окружної Управи Марта Стасюк. Референтки звітували про працю своїх референтур, про загальну працю Відділу звіт подала голова Марійка Пашковська.

Нова управа обрана у такому складі: Ірена Коновка – голова, Наталка Ле-Вен – заступниця, протоколярна секретарка – Христя Коновка, кореспон-

денційна секретарка – Надя Бергенстак, скарбник – Наталка Сантарсеро.

Референтки: організаційна – Раїса Шкільна-Скробала, зв'язків – Марта Стасюк, суспільної опіки – Ірена Бурда, екології – Марійка Пашковська, імпрезова – Ксеня Депутат.

Контрольна комісія: Марія Пашковська – голова, Айлін Донофрійо, Марія Іскало, Надя Бергенстак – члени.

Марта Стасюк.

93-ий ВІДДІЛ СУА ім. ОЛЕНИ СТЕПАНІВ, Гартфорд, Конн.

Річні загальні збори 93-го Відділу СУА в Гартфорд, Конн., відбулися в неділю 18 лютого 2001 р. Зборами провадила Іванна Яцух, секретарювала Ірина Остап'юк. Окружну Управу репрезентувала Валентина Чудовська.

Управу на 2001 рік обрано у такому складі: Володимира Теслюк – голова, Ірина Остап'юк – заступниця голови, Ірина Чайковська – секретарка, Ярослава Куکیل – скарбник і музейна референтка.

Референтки: Катря Гадзевич – культурно-освітня, Ірина Левська і Роза Воробель – суспільної опіки, Іванна Яцух – пресова, Володимира Теслюк – стипендійна, Нел Федеркевич – зв'язків, Мирослава Кузьо – господарська.

Контрольна комісія: Марта Ломага – голова, Нел Федеркевич, Юля Вишневська – члени.

Іванна Яцух, пресова референтка.

38-ий ВІДДІЛ СУА ім. ОЛЕНИ СТЕПАНІВ, Денвер, Кол.

38-ий Відділ СУА ім. Олени Степанів у Денвер, Кол., відбув річні загальні збори 18-го лютого 2001 р. Звіти Управи 2000 р. схвалено.

Управа Відділу на 2001 р. обрана у такому складі: Ліда Бігун – голова, Марта Арнольд – заступниця та господарська референтка, Наталка Федущак – секретар та пресова референтка, Галя Майовська-Шерідан – скарбник.

Референтки: Оксана Мошинська – стипендій, Соня Майстрик – суспільної опіки, Таня Гасцька-Винар – імпрезова.

Контрольна комісія: Іня Салдит – голова.

Приємно бачити в Управі Відділу молодих жінок, які готові прийняти довголітніх працівниць як дорадниць у своїй діяльності.

Щасти їм Боже!

Просимо звернути увагу при заповненні чеків на фонди СУА. Завжди треба подавати UNWLA, а тоді назву фонду, наприклад: UNWLA. Children of Chornobyl Fund, або Lotocky Fund і т.п.

ВІДЙШЛИ У ВІЧНІСТЬ

МАРІЯ КОРДУБА

24 січня ц. р. відійшла у вічність бл. п. Марія Кордуба, членка 33-го Відділу Союзу Українок Америки.

Народилася Марія 14 квітня 1915 р. в м. Гамбургу, Німеччині, де були у часі Першої світової війни її родичі Григорій і Анастасія Миськів-Ковчі. Коли Марії було 9 місяців родина повернулася до Львова, а з часом поповнилась новими дітьми. Всього в родині було четверо дітей – два сини і дві дочки які виховувались в патріотичному дусі. Саме через любов до свого поневоленого народу та високе почуття національної свідомості старшого брата Марії – Славка, у той час ще молодого студента, більшовики розстріляли за зв'язок з УПА, а другого брата Володимира вислали в Сибір. Марія закінчила учительський семінар Сестер Василиянок у Львові, учительовала на тернопільщині, у 1939 році вийшла заміж за професора Юрія Кордубу, молоде подружжя замешкало у Львові. Народилися сини – Тарас і Ждан. Після другої світової війни родина вирушила на Захід. Першою пристанню у їхньому скитальському житті було місто Нойгаммер, де народився третій син – Борис. 1949 р. завдяки спонсорству подружжя Шмагалів родина Кордубів переїхала до Клівленду. Трохи освоївшись на новому місці, Марія включається в ряди США. Була членкою Управи Відділу, в основному в імпрезовій референтурі. Цікавилася народним мистецтвом – вишивками, виготовленням виробів з кераміки і ін. Життя вносило свої, часом дуже жорстокі, зміни; давно упокоївся її чоловік бл. п. Юрій Кордуба, відійшли у вічність старші сини Тарас і Ждан.

Покійна залишила у смутку сина Бориса, семеро внуків, родину.

Від 33-го Відділу бл. п. Марію попрощала Оля Дем'янчук, висловивши опечаленій родині співчуття, а Ірина Кашубинська вклала в домовину символічну грудочку землі з могили Лесі Українки – патронки Відділу.

Вічна їй пам'ять!

Ніна Сікора, пресова референтка.

МАРІЯ ДЕМЧИШИН

22 квітня 2000 р. відійшла у вічність бл. п. Марія Демчишин, членка 92-го Відділу США у Менвіл, Н.-Дж.

Народилася Марія у Печеніжині, що біля Коломиї, в родині Василя і Анастасії Микитюків. Українську гімназію закінчила в Коломиї у 1943 р. З огляду на воєнні події 1944 р., покинула рідну домівку і під опікою вуйка подалася на Захід. Після довгої мандрівки опинилася в Німеччині, у переселенчому таборі в Гайденаві. Там познайомилася з Михайлом Демчишином, випускником Львівської Богословської академії і одружилася з ним 1946 р. 1952 р. родина виїхала до Америки і поселилася в Олифанті, Па., а згодом в Рарітан, Н.-Дж.

Марія Демчишин була зразковою матір'ю чотирьох дочок – Ірини, Оксани, Галини і Марти. Наймолодша, Марта, одружена з Джоном Фі, а їх трое дітей були потіхою і розрадою бабусі. Окрім виховання дітей, Марія майже 30 років працювала у фірмі "Джонсон і Джонсон".

Від початку заснування 92-го Відділу США Марія була його членкою та посідала різні посади. Була діловою і обов'язковою, товариською у співпраці. Щедрою рукою підтримувала почини Відділу, була співчутливою до людського горя. Разом з чоловіком Михайлом допомагали українським сиротам і дітям у Бразилії, а після проголошення Української держави – знедоленим людям на Батьківщині. Незважаючи на слабке здоров'я, дбайливо і з посвятою доглядала хворого чоловіка. Глибоко переживала його втрату у 1987 р. Численні вишивки Марііних працьовитих рук прикрашали їхній затишний дім. Марія мала вишуканий смак.

Нехай добра пам'ять про незабутню союзницю завжди залишиться у наших серцях.

Дарія Самотулка.

ДОБРОДІЙСТВО

ФОНД СУСПІЛЬНОЇ ОПІКИ СУА

ПОЖЕРТВИ ЗА КВІТЕНЬ 2001 Р.

Складаю 100 дол. на допомогу "Бабусям" в Україні і 15 дол. на Фонд Суспільної Опіки СУА.

І. Гладка.

У пам'ять бл. п. Михайла Ляльки Люба Хома складає 10 дол (через 47-ий Відділ СУА в Рочестері, Н.-Й.).
Д. Сторожинська, секретар.

У пам'ять бл. п. Лідії Тауридзької і бл. п. Ольги Бандури складаю 50 дол. **Ярослава Фаріон.**

У пам'ять мого дорогого і незабутнього чоловіка бл. п. о. диякона Михайла Добоша складаю 100 дол.
Дружина Юлія Добош.

Замість квітів на могилу бл. п. Евдокії Дичко-Блавацької складаємо 100 дол. на допомогу сиротам в Україні.
Христя і Богдан Сеники.

Замість квітів на могилу бл. п. Дам'яна Кордуби складаю 50 дол. на допомогу сиротам в Україні.
Міра Білан.

71-ий Відділ СУА в Джерсі Ситі, Н.-Дж. складає 110 дол. на допомогу "Бабусям" в Україні.
Г. Білик, голова.

ФОНД ЧОРНОБИЛЯ СУА

\$ 100 – John Teleshefsky (medicine for poor people), \$ 340,71 – United Way of New York City in payment of designated gifts from employees of Bristol-Maurs.

Замість квітів на могилу бл. п. Ольги Левицької (через 10-ий Відділ СУА в Філадельфії, ПА) склали: 50 дол. – О. Левицький; 30 дол. – А. Климовська; по 25 дол. – С. і А. Пінут, Л. Стеблій-Дідаш; по 20 дол. – М. і А. Бойцуні, Р. Стеблій; 10 дол. – А. Вомпель, К. Мусяк, С. Косніцька, М. Процик, Л. Процик. **Разом 220 дол. Т. Гарасевич, голова.**

У пам'ять дорогої приятельки бл. п. Галини Фасовської-Сірої складаємо 50 дол. **Л. і М. Палії.**

У пам'ять дорогої сестри і тети бл. п. Марти Попович-Олійник, яка відійшла у вічність 18-го березня 2001 р., склали: по 100 дол. – Микола і Джейн Бутовичі, Ольга Осінчук; по 50 дол. – Аріядна

і Павло Северики; 25 дол. – М. Кривокульська. **Разом 275 дол. Т. Бутович.**

МОЛОКО І БУЛОЧКА НАЙМОЛОДШИМ ШКОЛЯРАМ УКРАЇНИ

По 100 дол. – Борис Галаган (через 83-й Відділ СУА в Н.-Й.), 100 дол. Сестрицтво Української Католицької Церкви Різдва Пресвятої Богородиці в Нью Брансвік, Н.-Дж.; 10 дол. – Алл Youshock.

У світлу пам'ять бл. п. Ярослави Головатой, членки 74-го Відділу СУА в Чикаго, 100 дол. складала Софія Роман.
О. Магур, скрабник.

У світлу пам'ять бл. п. Теодозії Галадзи, колишньої членки 27-го Відділу, склали: 18 дол. – 27-ий Відділ; по 10 дол. – О. Монастирська, А. Конецька, М. Годованець; по 5 дол. – Л. Йолдаш, Л. Глитковська, О. Кармазин, А. Матіяш, Н. Щерба, Т. Радь, М. Заліщук, Я. Камічак, Г. Полатайко; 4 дол. – К. Заміцук; 3 дол. – Л. Харітон. **Разом 100 дол.**

Я. Комічак, скрабник.

У світлу пам'ять мого чоловіка, о. прил. бл. п. Богдана Скасківа складаю 100 дол.

М. Скасків, дружина.

Через 12-ий Відділ СУА в Клівленді, Ог. склали: 30 дол. – Михайло Лазарович; 20 дол. – Ірена Петрина. **Разом 50 дол.**

Д. Федорів, референтка суспільної опіки.

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. Тамари Гуран, колишньої голови 46-го Відділу СУА ім. Олени Теліги в Рочестері, Н.-Й. склали: 200 дол. – І. і З. Онуфрики; по 100 дол. – У. і М. Баб'юки, С. і Т. Коби, Т. і М. Баб'юки, Х. Венгльовська, М. і І. Пилишенки, Н. і М. Кольці; по 50 дол. – Л. і Я. Павловичі, Л. Шмігель, д-р Б. Шмігель, Н. і Дж. Балалеки, С. і Ф. Вовковичі, І. і Б. Коти, І. і М. Мартинці з родиною, С. Пилишенко, О. і С. Павловичі, Л. і Р. Кручові; 45 дол. – М. і М. Стасюки; по 25 дол. – А. Бейлі, Ф. і П. Смит, Н. Гуран, Н. Кравс, О. Лонкевич, М. Мілер і Л. Венгльовська-Мілер, С. Бум і О. Венгльовська-Бум, К. і М. Тоскано; по 20 дол. – Дж. Агерн і Е. Гуран-Агерн, Л. Харамбура, П. і М. Лещичипіни, Е. і О. Пакуші, А. і П. Білоуси; 15 дол. – Ю. Баб'юк-Флегерт і К. Флегерті; по 10 дол. – К. Кузиляк, І. Ольшанська, П. Климочко, З. Кужіль. **Разом 1,700 дол.**

Т. Баб'юк.

У пам'ять бл. п. д-ра Зенона Михайлюка 10 дол. (через 47-ий Відділ СУА в Рочестері, Н.-Й) склалає Люба Хома. **Д. Сторожинська**, секретар.

У пам'ять сестри мого чоловіка бл. п. Зоні Стецури складаю 25 дол. на сніданки наймолодшим школярам України. **Л. Баранська**.

У пам'ять мого чоловіка, бл. п. Романа Домбчевського в четверту річницю його смерті складаю 40 дол. **Л. Домбчевська**.

У пам'ять бл. п. Люби Раковської складаю 40 дол. на сніданки наймолодшим школярам України. **А. Леуш**.

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. Ірини Гриневич (через 66-ий Відділ СУА в Нью-Гейвені, Конн.) склали: по 50 дол. – Я. і Д. Дмитерки, І. і А. Петлюхи, родина Якімців, М. Цуркан, М. і Р. Романюки, д-р І. і Л. Кизики, д-р О. Кульчицький, Н. Микетей, П. Лодинська; по 30 дол. – д-р М. Знаснко, М. Рудик; 25 дол. – Л. Фіцалович, І. Гладка, А. і Д. Мельник, М. Кульчицька, О. Посполита, Д. Якубовська; по 20 дол. – Л. Козюпа, Б. і М. Романіви, Е. Добчанська; по 10 дол. – В. Лужницький, О. і Л. Марківі, Л. Дубно, І. Мандич. **Разом 760 дол.**

І. Гладка, референтка суспільної опіки.

Наші наймолодші дбають про дітей в Україні! Внуки Катрусі Воловодюк, довголітньої членки СУА, члена Комісії суспільної опіки СУА, складають 28 дол. зі своїх заощаджень на сніданки дітям в Україні.

З РІЗНИХ НАГОД

3 нагоди уродин мого чоловіка Андрія Закревського складаю 25 дол. і 5 дол. від Галі Оберишин на сніданки наймолодшим школярам України. **Разом 30 дол.**

Іменинникові бажаємо щастя і здоров'я.

Л. Закревська і Г. Оберишин.

ДОПОМОГА ЖЕРТВАМ ПОВЕНІ НА ЗАКАРПАТТІ

500 дол. – Дж. Тимків, 10 дол. N. J. Borden & E. Schilke-Borden.

2,500 дол. – С. і В. Сливоцькі; 1,000 дол. – із збірки 65-го Відділу СУА; 900 дол. – із збірки 92-го Відділу СУА, Округа Н.-Дж.; по 500 дол. – І. і М. Коці, І. Ратич, 12-ий Відділ СУА ім. Олени Пчілки в Клівленді, Ог., О. і М. Крайчики, 13-ий Відділ СУА в Пенсильванії, Д. Тимків; по 300 дол. – 65-ий Відділ СУА в Нью-Брансвік, Н.-Дж., Д. Зорніяк; 200 дол. – М. Макін, Л. Артимишин, В. і О. Балабани, М. В. Бек;

150 дол. – Олена Карпинич; по 100 дол. – Н. Грибович, С. і С. Маланчуки, Л. і О. Мостовичі, І. Ляш, С. і Х. Костики, А. і С. Секрети, Ю. Дейчаківський, Д. Мокей, О. Турула, В. Демус, О. Білоскурська, Л. Лесик, Сестрицтво Укр. Католицької Церкви Різдва Пресвятої Богородиці в Нью-Брансвіку, Н.-Дж., А. Стебельська, В. А. Міколов, Н. і М. Цьолки, О. Бачинська, Л. Кий, Х. Плюта, М. Д. Лесків, за Братство Кол. Вояків 1-ої Української Дивізії УНА О. Слупчинський – голова, І. Мокривський – писар, С. Цибух; 50 дол. – С. Савчин, Р. Винник, д-р К. і О. Олексюки, І. Благий, М. Душник, М. Кадзіола, Г. Мелінішин, членка 36-го Відділу СУА, Чікаго, Іл. І. Наугольник-Коген, О. Вігер, Н. і Т. Гринюки, В. і К. Цьолки, М. Хриплива; 40 дол. – Д. Витвицька, О. Гной; 35 дол. – С. Андрушків; по 25 дол. – А. і М. Полаки, Л. Лашук, А. М., У. Клімимшин, І. Ничка, О. Труш, М. Стоянов, С. А. Longinotti, A. Nieto; 10 дол. – М. Wiegand.

89-ий Відділ СУА в Кергонксон, Н.-Й. провів збірку, на якій склали: 50 дол. – М. Rubycz, E. Zmij, I. Teluk, W. Bakun, L. Reneg, M. Зелик, М. і О. Морози; 40 дол. – К. Walczuk; 30 дол. – З. Турчин; 25 дол. – Л. Закревська, Д. Витвицька, О. Савчук; 20 дол. Л. Bobiak, M. Baran, M. Kosiurka, A. Слободян, О. Равлик, С. Кузів, Т. Pasz, D. Baron, I. Pilat, O. Milan, Z. Kowalska, хор "Золотий гомін", L. Sawetska, J. Charczyszyn, O. Мороз, М. Кокорудз, О. Савчук; 15 дол. – Л. Волянський; 10 дол. – С. Головатий, Л. Бабуяк, З. Стецик, С. Дутка, М. Pidluska, W. Szysz. **Разом 910 дол.**

М. Кокорудз, референтка суспільної опіки.

53-ий Відділ СУА провів збірку, на яку склали: 100 дол. – Л. Пакула; 50 дол. – 53-ий Відділ СУА, О. Білоскурська; 25 дол. – М. Миколенко, М. Янович; 20 дол. – С. Кошів; 15 дол. – А. Стадник. **Разом 285 дол.**

3 нагоди 93-іх уродин шановної Александри Гасвської складаємо 5 тис. дол. на допомогу потерпілим від повені на Закарпатті.

А. Бойчук і В. Корсунь.

Збірка, проведена М. Дорожинською, колишньою головою колишнього 84-го Відділу СУА в Чікаго, між парохіянами церкви св. Михаїла в Чікаго. Склали: по 20 дол. – М. Дорожинська, О. Іванець, Т. Жеребна, О. Зрада; по 10 дол. – Т. М. Шпур, М. Чехар, А. Жовнір, Я. Мілян, А. Спольська, Р. Бурдяк, Р. Орлик. **Разом: 150 дол.**

Членки Я. Дергач і А. Мельник провели збірку 49-го Відділу СУА в Баффало, Н.-Й., на якій склали: 100 дол. – Клуб Емеритів при Церкві св. о. Миколая; 70 дол. – В. Музичка; 35 дол. – Коцай з дружиною; 30 дол. – д-р У. Лоза; по 25 дол. – І.

Сташків, д-р О. Правак, М. Дзюба, І. і М. Горбачуки, М. Малайяк; по 20 дол. – М. Мохнач, В. Остапук, Я. Дергак, А. Поліщук, М. Дранка, Е. Ковтало, А. Ганицька, А. і Я. Грега, Д. Прищ, К. Нижник, М. Боднарська, А. Городецький, родина Гілів, М. і Д. Коци, С. І.Л. Головаті, І. і А. Шері, Л. і М. Стасюки, І. і В. Бурди, О. Бережницька, Б. Дусанівський, родина Вайдів, Литвин, Шведківський, Ю. Коссовський, О. і І. Качмарики, Д. Яремко, Д. Пітулай, О. Чмола, І. Васильковський, Д. Хутко; по 10 дол. – М. Михайлов, В. Уляк, А. Заньків, Я Борачок, О. Перейма, А. Яцишин, О. Салдит, І. Ходань, А. Мельник, О. Хомин, К. Панасевич, М. Івахів, М. Івахів, В. Левицький, А. Вішка, Тухницькі, А. Мельничук, М. Різник, Т. Мочерняк, З. І. І. Арчесто, І. Гайдук, Р. Федик, Андрушко, А. Бойчук, М. і Т. Паславські, Хомин, Е. Середюк, Ф. Папіш, С. Горганюк, Ю. Пашковський, М. і В. Сивенькі, К. Петрович, А. Телюк, А. Дроздовська, Т. Пришляк, А. Слободинська, Е. Новадли, Орис, В. Марк, І. Войчак, М. Боднар, О. Білоголовський, О. Пастух, Данило, М. Ганітс, І. Люцкі, Г. Ганітс, О. Сикманн, О. Слабик, Л. Джекка, П. Мапім, А. Скибик, П. Ригуля, В. Осадців, М. Грегусяк, М. Грега, А. Гудим'як, В. Триняк; по 6 дол. – Воровець, А. Федик; по 5 дол. – М. Савуляк, А. Вуйцік, М. Осмак, А. Вішка, М. Бомбар, П. Низник, О. Курляк, І. і А. Корупелі, М. Ліскевич, Вітрик, З. Ващак, М. Плотиця, І. Чіп, Сукмановський, І. Щерба, Стоцюляк, А. Михайлів, Яр. Михайлів, Р. Ваценти, Е. Йолик, А. Шлапак, С. Судин, Л. Дводзінські, Г. Кензо, Г. Метельські, О. Лешук, М. Флак, Ю. Квінн, Стефан, М. Метельські, В. Коваль, В. Новадли, О. Кіналь, М. Козар; по 3 дол. – Х. Кардюк, Г. Богдан; по 2 дол. – дві особи; по 1 дол. – С. Гомен, Е. Ладдер, Г. Метельські. **Разом 1,758 дол.**

О. Салдит, референтка суспільної опіки.

47-ий Відділ ім. Лесі Українки в Рочестер, Н.-Й. провів збірку, на якій склали: 200 дол. – Самопоміч; 50 дол. – І. Целюх; 30 дол. – І. Гафткович; по 25 дол. – О. Ділай, Л. Домбчевська, І. і М. Руснак, Т. Шутер, Н. Гуран, О. Жовнірович; по 20 дол. – Т. Бодик, Л. Семків, В. і А. Ліщинські, А. Харамбура, Б. Хома, Г. і М. Тицькі, Л. і О. Захарківи, Д. і В. Сторожинські, А. Бах, Х. Ковч, Ф. і П. Стасіви, Костів, Т. Гривнак, М. Крамарчук, А. Блищок, Г. Павлічко, А. Лучанко; 15 дол. – О. Ганушевська; по 10 дол. – Д. Лесів, М. і А. Єйни, М. Сиплива, В. Зборувський, З. Кужіль, Т. Коваль, М. Крижанівська, М. Крижанівська, А. Білоус, М. Загачевська, Д. Єліїв, А. і В. Мандзії, М. і М. Лилаки, І. К. Лялюк, П. Бездух, В. Корнило, О. Червінська, І. Михайлюк, Адамчуки, М. Лозинська; по 5 дол. – Н. Н., К. Маркович, М. Корнило, І. Шурина, С. Лаба, Н. Н., С. Телега, І. Омецінський, Б. Хом'як, А. Кисіль, І. Грицина, П. Серветник, Т. Годенчук, І. Лазар, О. Буц, П. Олійник, І. Новосядло, О. Новосядло, І. Сьолковські,

В. Гоголюк, Р. Вирста, І. Твердохліб, А. Сохоцька, Ф. Надяк, А. Матіів, К. Щур, Г. Мандрук; 4 дол. – Б. Рудий; 3 дол. – А. Andrews. **Разом 1,117 дол.**

**М. Лілак, голова Відділу
Д. Сторожинська, секретар.**

Український Громадський Комітет в Лорейні, ОГ. Провів збірку, на якій склали: 200 дол. – У. Н. Союз, Відділ 233 в Лорейні; 100 дол. – П. і Ф. Беци, 50 дол. – Р. і Л. Рейди; по 20 дол. – С. і К. Ганчарики, Д. і К. Костюки, В. Купіняк, Г. Дирів, М. і М. Бучинські, В. і М. Кульчицькі, М. Івасишин, Д. і Р. Головацькі, О. і М. Крайчуки, Е. і О. Пакуші; по 10 дол. – П. і Т. Оринчаки, П. Гомка, Я. Івасишин-Еванс, В. Назар, М. Купчинська, О. і С. Розмаринович, М. Лесюк, П. і М. Гаркач; Ю. Кришталь, І. Болюх, С. Кортгс-Каллошик, Б. Каллошик, М. Мацілінська; по 5 дол. – З. і Г. Княгиницькі, І. і С. Розмариновичі, П. Розмаринович. **Разом 695 дол.**

Збірку провели – **М. Івасишин-Еванс і К. Ганчарик.**

Проведено збірку, на яку склали: 50 дол. – М. Мисишин; 30 дол. – П. Гаврильців; 25 дол. – S. Zielinski; по 20 дол. – А. Кремінець, Р. Луківський; по 10 дол. – П. Лозиняк, А. Лончина, О. Ноеррнер; 6 дол. – Н. Гайовий. **Разом 181.00 дол.**

100-ий Відділ СУА в Картерет, Н.-Дж. Провів збірку, на якій зібрано: по 50 дол. – О. Кузишин, Г. Касків, Л. Острожинська, М. Васічко, А. Моряк, З. Сінгура, М. Хемич; по 30 дол. – О. Войцеховська, В. Дитиняк; по 20 дол. – І. Рейні, Дж. Турко, І. Коваль, І. Рачинська, О. Кузишин, Ю. Гнатівська; по 10 дол. – Я. Сапиляк, М. Кушнір, С. Матлага, С. Янів, Р. Конів, С. Кудрач, Н. Мазан, К. Кілик; по 5 дол. – А. Казьо, Т. Угурська. **Разом 620 дол.** **О. Кузишин, секретар.**

62-ий Відділ СУА в Глен Спей, Н.-Й. провів збірку, на якій склали: 200 дол. – 62-ий Відділ; 100 дол. – Сестрицтво св. Софії в Глен Спей; 20 дол. – Я. і О. Гапії. **Разом 320 дол.** **О. Саляк за 62-ий Відділ.**

73-ій Відділ СУА провів збірку, на якій склали: 50 дол. – Клоб Сеньйорів Бріджпорту; 40 дол. – О. Сусла; 30 дол. – Ю. і М. Бурії; по 25 дол. – З. і Г. Балабани, Л. Вудчак, В. і Х. Ковіньки, І. і Р. Гайди; по 20 дол. – В. і Г. Ковачі, М. і Т. Івашківи, З. Подубинський, М. А. Хом'як, Дж. Ванат, С. Гавриляк, В. Кушнір, О. Папроцька, К. Якімів, М. В. Якимець, К. Ковінько; по 10 дол. – N. & V. Glogioso, Р. і А. Дем'янчик, В. Макийчик, Д. і М. Стеці, О. і О. Пендаківські, Я. Шимигора, Б. і Т. Романіви, І. Хом'як, Окрепкі, С. Максим'юк, Я. Чубатий, Т. і М. Сливинські, О. Яновський, С. Мариняк, Л. Чубатий, Ю. Хамець, М. Ковач, С. Тарасюк, М. Оншико, О. Литвин, R. & S. Maxwell, д-р Клофас, проф. Орман, Р. і Т. Гавриляки, П. і Д. Литвини, М. М. Лое; по 5 дол. – Е. Снігур, Р. М. Швець, Мельник, В. і М. Літепли,

Томашевський, В. Шутельницький; 2 дол. – О. Липа; по 1 дол. – Н. Свистун, Бойчук. Разом 739 дол.

С. Ковач, референтка суспільної опіки.

Вільна членка Ляриса Зварун-Музичка провела збірку, на якій склали: 200 дол. – д-р Я. і Л. Музички; по 100 дол. – В. Бабійчук, А. і В. Стрихольські, д-р А. Школьник; 50 дол. – П. Галамай; по 20 дол. – К. Пацула, Ю. і С. Онишкевичі, Д. Сметанюк; по 10 дол. – І. і В. Глинські, А. і Н. Процик, М. Степанюк; по 5 дол. – Дж. і І. Беднар, В. і М. Бандурка, І. Демчишин, Л. Маланій, Х. Кембрік. Разом 665 дол.

34th Branch of UNWLA in Cohoes, NY made a collection. Total \$ 580.00. **М. Мацюк**, голова.

33-й Відділ СУА ім. Лесі Українки в Рочестері, Клівленд, Ог. складає 500 дол. на допомогу потерпілим від повені на Закарпатті, в додатку до цієї щедрої допомоги, членки 33-го Відділу зібрали між собою, приятелями і знайомими 1,025 дол. Разом 1,525 дол. **Л. Медицька**, скарбник.

UNWLA Branch 24 in Elizabeth, NJ has made a collection for the purchase of medicines for the flood victims in the Zakarpathian Region of Ukraine. Mrs. Bodnarenko, Branch 24 member, conducted the col-

lection. Contributors: \$ 500 – Self Reliance Association of Elizabeth, NJ; \$ 100 each – Mr. & Mrs. M. Ivanciv, I. Ivanciv; \$ 50 each – Mr. & Mrs. Sosiak, Mr. & Mrs. Bodnarenko, R. & P. Hrycak, O. Zahajkewych, Mr. & Mrs. E. Melnyczuk; \$ 25.00 – S. Smith; \$ 20 each – O. Oseredczuk, J. Polanska; \$ 10 each – O. Koval, B. Melnychuk, N.N., Yurchak. Total \$ 1,055.

A. H. Iwanciw, Treasurer.

107-ий Відділ СУА в Сант Хозе, Каліфорнія провів збірку, на якій склали 565 дол. По 100 дол. – В. Сенік, О. Сидорак; по 50 дол. – М. Гук, І. і Н. Сидори; по 30 дол. – Я. і М. Сидори, Г. Марсін; по 20 дол. – Т. Гатарко, Н. і А. Данилишини; З. Яримовичі; по 10 дол. – В. Стеців, М. F. Uchoper, М. і М. Стецьків, В. Smith; 5 дол. – Бользовський.

V. Smith, Treasurer.

Вільна членка Р. Н. Титла провела збірку, на якій склали: 100 дол. – В. Титла; 50 дол. – М. і Н. Титли, А. & С. Henkles, Н. Титла; 30 дол. – П. і О. Побігушки; 25 дол. – Салевичі, Кутні, Н. і Л. Титли, М. і А. Бурі. Разом 380 дол.

ЩИРО ДЯКУЄМО!

Романна Кекіш, скарбник

Надія Шмігель, референтка суспільної опіки.

СТИПЕНДИЙНА АКЦІЯ СУА

ПОЖЕРТВИ ЗА КВІТЕНЬ

1,000 дол. д-р Володимир Олег Кульчицький (66); 650 дол. Павла Лодинська (66); 460 дол. – Ігор і Джермейн Мілянчи (93) 450 дол. – Марія Карман (ВЧ), Стефан і Ольга Приймаки (86), 56-ий Відділ СУА; 400 дол. 36-ий Відділ СУА; 310 дол. – Іван і Анна Поручинські (98); 300 дол. – Округа СУА Філадельфія; 200 дол. – Данило і Люба Більовщук (4), Олена Бобиляк (70), Едвард Рокінський (56); 110 дол. – д-р Володимир і Ірена Геренти (56), Сестрицтво церкви Різдва Пресвятої Богородиці в Нью-Брансвік, Нью-Джерзі (65); Михайло і Роксоляна Яримовичі (56); 100 дол. – д-р Осип Данко (66), Меланія Маззорана (ВЧ); 50 дол. – Михайло Лисак (56); 40 дол. – Дмитро Пилипещ (56); 25 дол. – John & Doreen Rudan (86); 21 дол. – Рената Бігун (28); 20 дол. – Марія Граб (56), д-р Володимир і Анна Мотики (56), Йосиф Пантелок (56), Леся Романишин (56), Богданна Фридер (56), Валя Цурковська (22); 10 дол. – Петро Королишин (56).

У ПАМ'ЯТЬ

On the one year anniversary of the death of our dear member, Mrs. Anna Washkevich, the members of Branch 36 are donating in her memory \$ 50 to the UNWLA INC. Scholarship Program for stipends in

Ukraine.

S. Mroz, Treasurer. Branch 36

In loving memory of Albert and Gerdy Rybnicky, please accept our Easter donation in the amount of \$ 50 to the UNWLA INC. Scholarship program.

The Rybnicky Family

Vestal Publishing Co. Inc. Cliffwood, NJ.

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. Ірини Гриневич на Стипендійну акцію через 66-ий Відділ СУА в Нью-Гейвені склали: по 50 дол. Богдан і Марія Антонишини, д-р Осип Данко, д-р Іван і Леся Кизики, Мирон і Христя Мельники, Надя Микетей; по 25 дол. – Ірена Гладка, Оріся Марків, Ольга Мацьків, Анатоль і Ірина Петлюхи, по 20 дол. – Григорій і Анна Гіни, Параня Данів, Френсис Дмитерко, Міля Іванів, Марія Кульчицька, Інка Лодинська, Ірена Мандич, Йосиф і Анастасія Собки, Степан і Сінді Цюкенди, Теодор Чабала; по 10 дол. – Іван і Василина Гузики, Люба Данило; по 5 дол. – Василь і Геня Лозинські, Іванна Олещук.

Марія Кульчицька, референтка стипендій 66-го Відділу.

ЩИРО ДЯКУЄМО!

Люба Більовщук, референтка стипендій СУА.

М. Оріся Яцусь, скарбник стипендій СУА.

ПРЕСОВИЙ ФОНД ЖУРНАЛУ "НАШЕ ЖИТТЯ"

КВІТЕНЬ 2001 р

ДАТКИ

100 дол. – 103-ій Відділ США, Гемпстед, Н. Й.;
35 дол. – Ольга Руденська; 25 дол. – Марта Ярош
(через 83-ій Відділ США); по 10 дол. – Марія Кузьма,
Тамара Бурда.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. Юстини
Надраги, нашої довголітньої членки, складаємо 25
дол. на Пресовий Фонд журналу. Родині висловлю-
ємо найщиріше співчуття.

Членки 19-го Відділу США у Трентоні.

У пам'ять бл. п. Юрія Рейнаровича, який
відійшов у вічність 22 березня ц. р., сина довголітньої
членки Управи 21-го Відділу США Марії Рейнарович,
складаю на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя"
50 дол. (через 21-ий Відділ США).

Емілія Ройовська з родиною.

Як нев'янучий вінок на могилу бл. п. Ольги
Дармохвал, довголітньої членки 28-го Відділу США у
Ньюарку, складаємо 25 дол. на Пресовий Фонд. Ро-
дині висловлюємо найщиріші співчуття.

Членки 28-го Відділу США.

У пам'ять бл. п. Лідії Мурашук, мами і
бабусі Мілі і Марії Онишкевич (членок 28-го Відділу
США), членки Відділу склали 160 дол. По 20 дол. –
28-ий Відділ США, Наталія Кравчук; по 10 дол. –
Настуня Бовонок, Софія Андрушків, Надія Бігун,
Таїса Богданська, Ірена Качмарська, Роза Кратко,
Леся Падковська, Марія Семанишин, Люба Турян-
ська, Зеновія Воробець, Люба Винарчук, Осипа Явор-
ська. Родині висловлюємо глибокі співчуття.

28-ий Відділ США, Ньюарк.

У світлу пам'ять бл. п. Анни Ковальчук,
членки 22-го Відділу США в Чикаго, складаємо 190
дол. на Пресовий Фонд журналу. Родині висловлю-
ємо глибокі співчуття. По 20 дол. – 22-ий Відділ
США, Ольга Калимон, по 10 дол. – Осипа Бабій, Ліна
Басюк, Олена Харкевич, Надя Дзизан, Ярослава Фа-
ріон, Броня Ковалевич, Ольга Мартинюк, Оксана
Мельник, Дарія Менцінська, Ірена Мищик, Іванна
Припхан, Люба Шеремета, Анна Слободян, Софія За-
луцька; 5 дол. – Стефанія Форович, Валя Цурковська.

Оксана Мельник. скарбник.

ЩИРО ДЯКУЄМО!

М. Оріся Яцусь, адміністратор-бухгалтер журналу

ФОНД РЕПРЕЗЕНТАЦІЇ

На загальних зборах 83-го Відділу США у
Нью-Йорку, які відбулися 13-го грудня 2000 р.
членки склали 250 дол.

У пам'ять бл. п. Івана Крамарчука склали:
Марія і Ярослав Томоруги 50 дол.; Софія і Тит
Геврики 40 дол.; Анна і Бернард Кравчуки 25 дол.;
Іванна Ратич 20 дол.

У пам'ять бл. п. Івана Крамарчука, чоло-
віка членки США Марії Крамарчук, складаю 25 дол.

Надія Цвях.

In memory of Nadia Wolyneć \$20.00 was
donated to the UNWLA "Representation Fund" by
Marian Russell.

Contribution of \$ 15.00 was made to the
UNWLA "Representation Fund" in memory of Nadia
Wolyneć by Dr. Bonnie Belcastro.

ЗАЛУЧУЙМО НОВИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ "НАШОГО ЖИТТЯ" З-ПОЗА НАШОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ.

Закликаємо наших читачів – як членок так і симпатиків США –
приєднатися до акції із залучення нових передплатників.
Наприкінці року надрукуємо прізвища тих, хто завдяки цій акції отримує наш журнал.

НАШИМ ДІТЯМ

Ніна ГОРАК

ПОГОЖОЮ ДНИНОЮ НАД УКРАЇНОЮ

Як сонце кучерики розповило,
З небес приголубило кожне стебло,
Весела блакить розлилася довкіл,
Там ясен хмаринку припнув на прикіл
Погожою дниною
Над Україною.

Та де не узявся швидкий вітерець,
Вхопив ту хмаринку, немов прапорець,
Минаючи поле, і річку, і ліс,
Блакитну хмаринку по небу поніс
Понад Україною
Погожою дниною.

Хмаринка та вітрик раділи здаля:
Яка ж вона гарна батьківська земля!
Хай сонце іскристе і чиста блакить
Віками над нею, святою, бринить
Погожою дниною
Над Україною.

Україна. Світлив С. Марченко.

Оксана ОЗЕРНА

БЕРЕЖІМО ПРИРОДУ

Була неділя. Люди прийшли з церкви. Ярکو зустрів своїх ровесників – Ігоря і Володю.

– Ходім у ліс по гриби, – сказав Володя.

– Ні, краще в парк, грати в м'яча, – заперечив Ігор.

– Ходімо з нами на пікнік, хлопці, – запросив Ярків батько.

Усі радо погодилися. Хлопці попросили дозволу у своїх батьків. Потім сіли в авто й поїхали в лісок. У ліску було так чудово! Все цвіло і зеленіло. Пташки співали. По деревах стрибали хвостаті білки.

– Яка краса! – сказала Яркова мама.

Вона простелила білу скатертину на траві, під липою. На скатертині розклала багато смачних страв. Всі посідали кругом. Хлопці їли, жартували й сміялися. Після обіду мама

спакувала решту назад до кошика. Ярko та Ігор позбирали папірці, бляшанки та різні рештки у паперову торбу. Ярko викине це на смітник, як приїде додому. Мама похвалила за це хлопців.

– Пам’ятайте, що у лісі ми в гостях у звіряток і пташат. Треба завжди залишати чисто за собою, – сказала мама.

– Так, мамо, ми всі будемо це пам’ятати. Нас і в школі навчають, що природу треба берегти, – сказав Ярko.

Андрій НІМЕНКО

МЕТЕЛИК БАВИТЬСЯ

Метелик бавиться з квітками.
Тут щойно був і – вже нема.
Йому так любиться! Як маму,
Він квіти ніжно обійма.

Прошу: “Не руш його руками!
Тютюні крильця не зламай!
Нехай він бавиться з квітками,
Йому так любиться!
Нехай!”

Наталка ПОКЛАД

Комарик так спішив,
комарик так летів,
бо мав багато справ,
бо встигнути хотів,
та зупинився враз
і сперся на крило:
– Я ж не побачив знов,
як сонечко зайшло...

Дмитро ЧЕРЕДНИЧЕНКО

МАТЕРИНКА

Материнкою пахне поле
І хліб, і дорога, і пісня.
Із рук материних веселка
Над садом квітучим повисла.
Веселкою тою,
Неначе рікою,
Рожевий кораблик пливе.
У нього я сяду,
Полину над садом,
Де мрія красива живе.
До мрії прибуду
Й скажу їй на людях:
“Я твій до кровинки”.
І будуть зі мною,
Як сонце з весною,
І спів материний
І цвіт материнки.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ

Пожертви за лютий (закінчення, поч. у ч. 5)

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА ПОТРЕБИ УМ

У пам'ять моєї подруги, голови 73-го Відділу СУА, бл. п. Тамари Пеленської складаємо 50 дол.
Василь і Марія Цани.

У пам'ять св. п. Тамари Пеленської, колишньої голови 73-го Відділу СУА, датки зложили: по 25 дол. – Р. Гайда, А. Клюфас, Ukrainian Cultural Organization, Danbury Area; по 20 дол. – Т. Сливінський, В. Пелешук, М. і Л. Вучек, О. Яновська; по 10 дол. – О. Папроська, О. Дітковська, С. Гавриляк, Я. Ковач, І. Хом'як, Т. Іваськів, О. Сусла, Ю. Бурій, О. Галатій, П. Литвин, В. Літепло, В. Макийчук, Б. Добошак, П. Дем'янчук, Г. Балабан, J. Wapat; по 5 дол. – Я. Шумигора, О. Лупа.

In memory of Sir Harry Polche we are donating \$ 50.
I. Nowak, P. Nowak, L. Nowak.

У світлу пам'ять бл. п. Бронислава Пруца датки зложили: 500 дол. – Н. Пруц з дітьми Галею, Анею і Петром; 100 дол. – А. Мірчук; по 25 дол. – Т. і Г. Пришляки, М. і Л. Стасюки, М. і О. Салдита, А. і А. Житинські; 20 дол. – М. Ліщишин.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
203 SECOND AVENUE
NEW YORK, NEW YORK 10003

У пам'ять бл. п. Бронислава Пруца складаємо 25 дол.
О. і О. Кузьми.

У пам'ять мого дорогого брата бл. п. інж. Бронислава Пруца складаю 500 дол.
А. Малюца.

У пам'ять бл. п. Віктора Китастого складаю 500 дол.
В. Скоп.

У пам'ять бл. п. Андрія Мирона складаю 100 дол.
О. Байко.

У пам'ять бл. п. Марти Бобак складаю 100 дол.
О. Байко.

У пам'ять бл. п. Ірени Козак складаю 100 дол.
Г. Шембель.

**Щиро дякуємо за підтримку!
Управа і адміністрація УМ.**

Продовження зі стор. 8.

Точно у сторіччя відкриття нової львівської опери, 4 жовтня 2000 року відбулася конференція музикознавців України, Австрії, Польщі, Німеччини і Росії. Нарешті, 10 листопада театр відсвяткував своє 100 річчя урочистим концертом колишніх своїх солістів, які з'їхалися з різних країн. Почесним гостем була Іра Маланюк, яка спеціально прибула з Відня. Надзвичайно динамічний характер, Тадей Едер докладає усіх зусиль для potwierдження високої ролі керованої ним установи.

З нагоди ювілею Львівський оперний театр отримав ім'я Соломії Крушельницької, однієї з найславніших примедон початку ХХ ст. До Львівської опери стало престижно ходити, а деякі спектаклі та концерти викликають навіть ажіотаж. Вже є безсумнівним, що цей жанр не відмирає, як дехто пророкував. Це "мистецтво для мистецтва" відновлюється, не раз у дивній режисурі, але є необхідним не тільки для справжніх прихильників цього жанру, а й тих, хто вважав його невідримним від свого іміджу.

На жаль, перші грошей не мають, а другим до справжньої культури ще далеко. Державне фінансування покриває тільки 30 відсотків коштів і тому часто цей шедевр архітектури, оперне приміщення винаймають не за призначенням.

Важко при тому говорити про замовлення на нові твори, опери і балети, що є необхідністю кожного шануючого себе театру. Адже за ціле минуле сторіччя, крім радянських, не було виставлено ні одної сучасної опери. Як це далеко від традицій початку цього жанру у Львові, коли при тодішніх ХVІІІ-вічних можливостях комунікації тут знайомилися з європейськими творами відразу після їх прем'єр! У вступному слові до ювілейного альбому про Львівську оперу, виданого дійсно на світовому рівні, я висловив надію, що оперний театр знову стане у Львові елітарним духовним та інтелектуальним осередком в найкращому розумінні. При наших спільних зусиллях так мусить статися.

Стефанія ПАВЛИШИН

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

ПОЧЕСНІ ГОЛОВИ
Іванна Рожанковська
Анна Кравчук

Ірина Куровицька — голова СУА

ЕКЗЕКУТИВА

Марія Томоруг
Софія Геврик

Оксана Фаріон

Мотря Воєвідка-Слоневська

Варка Бачинська
Омеляна Рогожа
Надя Цвях
Анна Максимович
Марта Богачевська-Хомяк
Ірина Стецьків

— 1-ша заступниця голови
— 2-га заступниця голови для справ організаційних
— 3-тя заступниця голови для справ культури
— 4-та заступниця голови для справ зв'язків
— протоколярна секретарка
— кореспонден. секретарка
— скарбник
— для справ преси
— вільний член
— вільний член

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ

Наталія Гевко
Стефанія Вочок
Надія Савчук
Марта Стасюк
Марія Полянська
Іванна Шкарупа
Любомира Калін
Зоряна Мишталь
Теодозія Кушнір
Марія Одежинська

— Дітройт
— Філадельфія
— Нью-Йорк
— Північний Нью-Йорк
— Нью Джерзі
— Огайо
— Чикаго
— Нова Англія
— Центральний Нью-Йорк
— зв'язкова далеко віддалених відділів

РЕФЕРЕНТУРИ

Надія Шмігель
Катерина Івасишин
Марія Пазуняк
Люба Більовщук
Ольга Тритяк
Марта Пеленська

— суспільної опіки
— виховна
— музейна
— стипендій
— архівальна
— екології

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Іванна Ратич
Таїсса Турянська
Лідія Черник
Надія Цвях
Рома Шуган

— голова
— член
— член
— заступниця
— заступниця

Ірена Чабан — головний редактор журналу "Наше Життя"
Тамара Стадниченко — редактор англійської частини журналу

THE NATIONAL BOARD OF THE UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

HONORARY PRESIDENTS
Iwanna Rozankowskyj
Anna Krawczuk

Iryna Kurowyckyj — President

EXECUTIVE COMMITTEE

Maria Tomorug
Sophia Hewryk
Oxana Farion
Motria Voyevodka-Slonievsky
Barbara Bachynsky
Omelana Rohoza
Nadia Cwiach
Anna Maksymowych
Martha Bohachevsky-Chomiak
Irena Stecki

— 1-st Vice President
— 2nd VP — Membership
— 3rd VP — Culture
— 4th VP — Public Relations
— Recording Secretary
— Corresponding Secretary
— Treasurer
— Press
— Member-at-Large
— Member-at-Large

REGIONAL COUNCILS

Natalia Hewko
Stefany Wochok
Nadia Sawczuk
Martha Stasiuk
Maria Polanskyj
Iwanna Shkarupa
Lubomyra Kalin
Zoryana Mishtal
Theodosia Kushnir
Maria Odezhynska

— Detroit
— Philadelphia
— New York City
— New York - North
— New Jersey
— Ohio
— Chicago
— New England
— New York - Central
— Liaison for Branches-at-Large

STANDING COMMITTEES

Nadia Shmigel
Katherine Iwasyshyn
Maria Pazuniak

Luba Bilowchtchuk
Olga Trytyak
Marta Pelensky

— Social Welfare Chairwoman
— Education Chairwomen
— Art/Museum Chairwoman
— Scholarship/Student Sponsorship Program Chairwoman
— Archives Chairwoman
— Ecology Chairwoman

AUDITING COMMITTEE

Joanna Ratych
Taissa Turiansky
Lidia Czernyk
Roma Shuhan

— Chairwoman
— Member
— Member
— Alternate

Irena Chaban — Editor-in-Chief "Our Life"
Tamara Stadnychenko — English editor "Our Life"

КАНЦЕЛЯРІЯ СУА / UNWLA Inc. HEADQUARTERS:

108 Second Avenue, New York, NY 10003
Tel.: (212) 533-4646; Fax: (212) 533-5237

Електронна пошта / e-mail: irynek@aol.com
<http://www.unwla.org/index.html>

Адміністратор бюро — **Наталія Дума**
Office administrator — **Natalia Duma**
Години урядування: від 10:00 до 4:00 по пол.

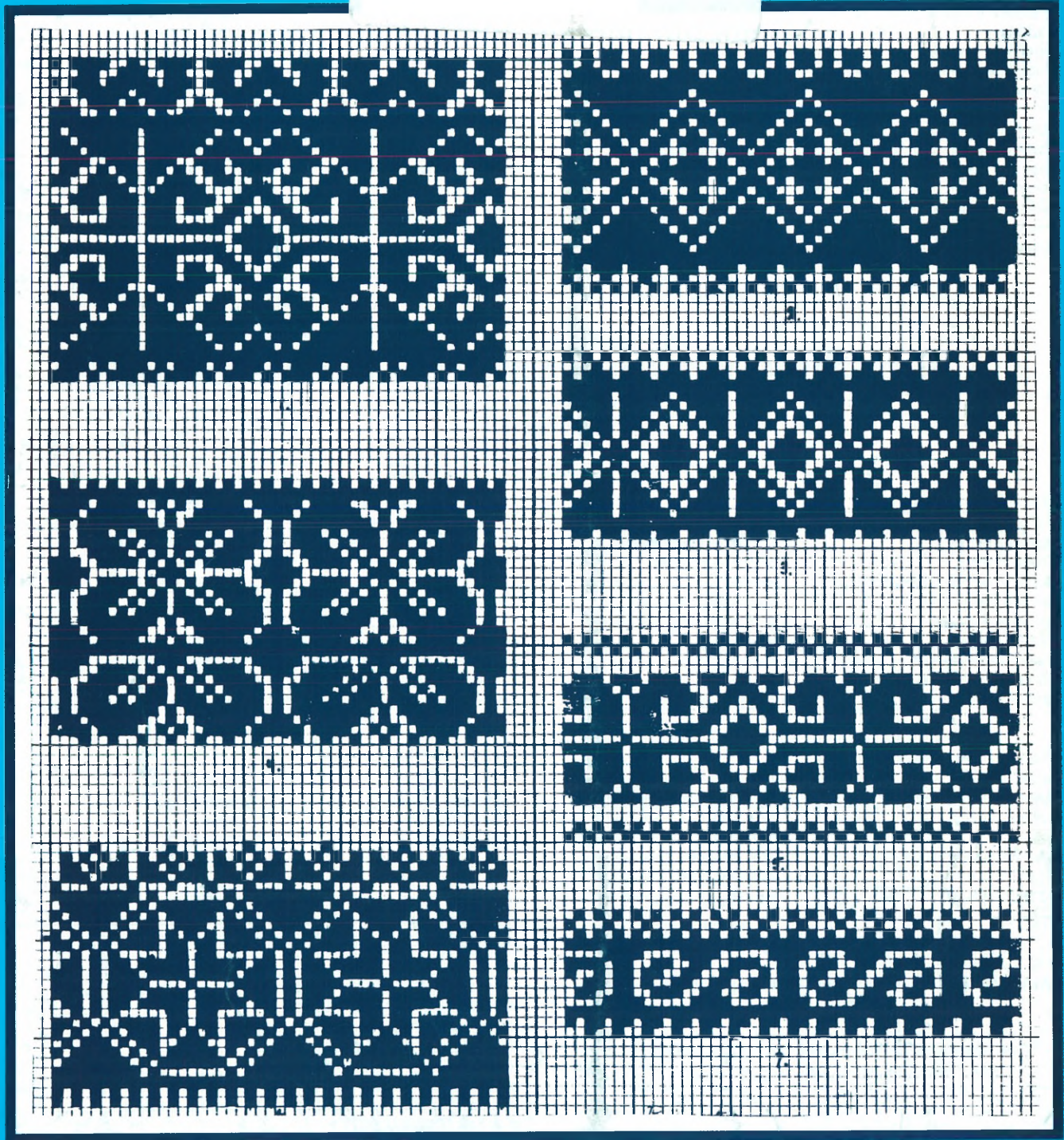
Адміністратор-бухгалтер журналу "Наше Життя" — **Орися Яцусь**
Business Administrator "Our Life" — **M. Orysia Jacus**
Tel. & Fax (732) 441-9377

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА / UNWLA Inc. SCHOLARSHIP PROGRAM:

171 Main Street, P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024
Tel.: (732) 441-9530; Fax: (732) 441-9377
Luba Bilowchtchuk, Chair

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ / THE UKRAINIAN MUSEUM:

203 Second Avenue, New York, NY 10003
(212) 228-0110 Fax (212) 228-1947
E-mail: UkrMus@aol.com

Українські взори з сорочок Галичини: чч. 1 і 4 вставки з Товмаччини, чч. 2, 3 вставки з Калущини,
ч. 5 взір із чоловічої сорочки на Товмаччині, ч. 6 вставка з Товмаччини, ч. 7 взір із коліра на Калущині.
Ukrainian Designs from Halychyna.